

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXI.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1899.

Číslo 2.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Šulha, 525 S. Lincoln St. Chicago, Ill.
Tiskárna a výpravčí: F. J. R. 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Kdy prohlédneme? — Zajímavé pokusy. — O podporu a přešvih na koni na šif. — Sokol Americký. — Vysvětlení. — Písemnictví. — Obrat. — Kruhy. — Obrazky z cesty do Omahy a českého západu. — Dopisy: Ze Schuyler, Brooklyna, Filadelfie, Little Ferry, Baltimore, Chicaga, New Yorku, Detroit, Long Islandu a Newarku. — Výroční účetní zpráva jednatele výkonného výboru. — Finanční zpráva župy Východní za rok '98. — Zápisy o schůzích výkonného výboru. — Drobná oznámení.

Kdy prohlédneme?

Zajímavé věci bývají uváděny v dopisech z mnohých sborů, a kdo pozorně je čte a trochu o nich přemýšlí, najde v nich mnoho poučného. V t. č. br. Sedloň dopis svůj počíná slovy "Jsme lidé české povahy a proto, kdybychom kde byli dva, budeme jeden druhému překážeti". V slovech těch obsaženo jest vysvětlení, proč nelze dosíci tam, kde bylo by to výhodou, aby na místě několika sborů, těžce o bytí zápasících, byl pouze sbor jediný, jenž mohl by náležitě prospívati, podáváje členům svým mnohých výhod, jichž sbory slabé členům svým poskytnouti nemohou.

Přečti sobě každý pozorně dopis z T. J. Sokol Vlast v Chicagu, v t. č. obsažený! V něm dopisovatel uvádí, jaké obtíže mají cvičenci sboru toho s tělocvičnou naja-tou. Musí platiti hodný nájem a k tomu ještě jest pro ně uprázdněna jen tehdy, není-li v ní nějaká schůze neb zábava a času zimního nemohou v ní cvičiti proto, že není náležitě vytápěna. Pilnější cvičenci sboru toho navštěvují proto tělocvičnu Sok. Slov. Lípy.

Kdyby se mezi námi trochu méně mluvilo, za to ale více přemýšlelo, kdyby mezi námi bylo více těch, kteří dbají na prvém místě o prospěch věci sokolské a nikoli o prospěch vlastní, musilo mítí Chicago již dávno sokolský sbor, jenž vlastnil by sítí čistou bez dluhu, v níž byla by místnost vhodná, jedině ku cvičení ustanovená a v kteréž byla by veškerá opatření, jaká nalézáme v těch nejlepších síních amerických klubů atletických.

Co na místě toho máme, dobře všichni víme.

Naríká se na úbytek cvičenců v našich sborech, však toho nikdo si nepovšimne, že tam, kde zmohli se na lepší činnost tělocvičnou, tato přerašiti se musí jen z nedostatku peněz — na vytápění.

Ku př. jako stalo se u T. J. S. Čechie, kde pilní její starší cvičenci byli nuceni cvičení zanechatí, poněvadž se nevyplácelo, aby cvičirna pro ně byla náležitě vytápěna.

Třeba bychom se zvali Sokoly, jsme přece jen příliš lidmi malými a všedními, kteří nedbají náležitě pokroku, a z té příčiny nemůže naléztí u nás dosti podpory podnik ve větších rozměrech, či lépe snad vyjádřeno, nedovedeme pokračovati spojenými silami, poněvadž jsme lidé české povahy, která od jakživa libovala sobě v tříštění sil i tenkrát, kdy nejvíce sjednocenosti bylo třeba.

Nebudeme tu uváděti, co vše bychom mohli mítí, kdybychom se zbytečně nedrobili, to snad dovede si v mysli nakresliti i ten, kdož má jen málo schopnosti k představám.

Co je členů, kteří bydlí blíž jiného sboru, než ku kterému patří.

Pouliční kára za pět centů dovede k tělocvičně každého z blízké jako ze vzdálené končiny města, a k tomu v letě má ten, kdo dále jede, ještě na otevřené káře příjemné ochlazení.

Však co platno bylo by zde uváděti důkazy, že bylo by výhodno, abychom měli ku př. v Chicagu síň sokolskou, jež byla by naše a jen pro nás a naše účely, a že velmi lehce mohli bychom se toho domoci.

Někteří tomu nechťí, a ti dovedou strhnouti většinu s sebou.

Jak o nás bude souditi jednou budoucí pokolení?

Či bude ono také takové malicherné a také české povahy jako jsme my?

Skoro se tak zdá, a to tisní nám často mysl!

Vždyť tolik bychom chtěli, aby to, co bylo zanedbáno námi, bylo nahrazeno těm aspoň, kteří přijdou po nás.

Jak mohli bychom býti spokojeni, kdybychom mladšímu pokolení byli ukázali dobrými příklady, jak má pracovati a jak po nás pokračovati v konání dobra!

Škoda, že tak málo jest naděje, abychom se poznali, a prohlédnuvše sami sebe, přetvořili v Sokoly pokrok a prospěch věci sokolské milující.

Škoda! —

Žajímavé pokusy.

Řiditel tělocviku v Yale-ově universitě v New Haven, Conn., Dr. Anderson, činil nedávno pokusy, aby zjistil, pokud sesílí svaly jedné strany těla, když cvičí se pouze jim odpovídající svaly strany druhé. Pokusy těmi přesvědčil se Dr. Anderson o faktu, jež musí překvapiti každého, že totiž přibude svalům na straně těla necvičené více síly, než oněm, jež byly podrobeny cvičení.

Ku zkouškám těm vybrány svaly ruky.

Siloměrem změřena před počtetím zkoušky síla obou rukou, a pak prováděny cviky pouze pravou rukou po dobu šesti dnů, načež siloměrem opět síla obou rukou změřena.

Výsledek měření toho podává následující tabulka, v které první sloupec udává cvičence, druhý počet minut denně cvičení pravé ruky věnovaný, třetí sílu pravé ruky před počtetím pokusu, čtvrtý sílu levé ruky před počtetím pokusu, pátý sílu pravé a šestý sílu levé ruky po skončení pokusu, sedmý sloupec pak udává o kolik získala pravá ruka a osmý o kolik levá ruka (jež žádných cviků nekonala). Síla udána jest v librách.

Ovčičenec	Denně minut	Pr. ruka před pokusem	L. ruka před pokusem	Pr. ruka po pokusu	Levá ruka po pokusu	Získ pr. r.	Získ l. r.
A	5	106	97	115	112	9	15
B	15	90	80	92	88	2	8
C	5 5	125	97	126	117	1	20
D	10	123	110	122	119	1	9
E	20	95	86	116	111	21	25
F	6	125	115	129	126	4	11
G	25	140	123	145	125	5	2
H	10	104	87	106	95	2	8
I	7	116	97	126	102	10	5
J	10	97	85	110	81	13	4
K	12	101	94	104	96	3	2
Prům.	8	111	97.3	117	105	6.3	7.8

Z této tabulky jest zřejmo, že pravá ruka cvičením získala v šesti dnech průměrně 6.3 liber, kdežto levá, jež necvičila, získala průměrně 7.8 liber.

Podobný pokus provedený se čtyřmi cvičenci během jednoho týdne měl následující výsledek, pokud se týče příbytku síly.

Cvičenci	Počet minut denního cvičení	Přibyló síly pr. ruce	Přibyló síly l. ruce
Mr. W	15	15	20
Mr. X	5	10	11
Mr. Y	7	15	7
Mr. Z	2 5	7	15

Cvičenci, jimiž pokusy uvedené konány, byli výborní gymnasti a atleti.

Z výsledků uvedených, z nichž jest zřejmo, že necvičivší ruce přibyló více síly než oně, jež cviky prováděla, ovšem nenásleduje, že by se měly cviky pouze jednostranně prováděti a druhá strana těchto že by se měla zanedbávati, aby cvičenec náležitě byl vycvičen.

Jinou řadu žajímavých pokusů podnikl dr. Anderson, aby zjistil, kolik času si vyžádá, aby naučil se cvičenec jistý výkon vykonávati levou paží, když se byl týž

dříve naučil prováděti paží pravou. Vybral k tomu složitý a obtížný výkon s kužely, jež byl sedmi vybraným cvičencům náležitě ukázán a vyložen, a pak cvičitelé naučili jej každého cvičence prováděti pravou paží.

Když byli cvičenci takto připraveni, učili se témuž výkonu sami levou paží, až se jej rádně naučili. Výsledek byl následující:

Cvičenci	Počet minut potřebný pr. paží	Počet minut potřebný l. paží
K	60	15
L	135	75
M	50	10
N	35	5
O	100	10
P	14	6
Q	91	45

Průměrně bylo třeba pravé paží 69.1 minut, kdežto méně obratně, levé paží, bylo třeba průměrně jen 23.7 minut.

Z toho dá se souditi, že třeba jen asi třetinu času naučiti se jistému cvičení v levo, když byli jsme se témuž před tím naučili v pravo. I možno tak souditi všeobecně o různých cvicích, nejen o cvičeních pro paže.

Výsledek těchto pokusů zároveň potvrzuje náhled fyziologů a psychologů, že svalová zručnost záleží na cviku ústředí mozkového, i že svaly a nervy vykonávají pouze práci, k jaké se jim dostane z ústředí mozkového pobídky.

O podporu a přešvihů na koni na šíř.

Tělocvičná studie. F. Kožíšek.

Až do první výpravy bratří amerických do Čech pohyboval se náš sokolský tělocvik jen v hranicích domácích, českých.

Vyjel si občas sice některý sokolský delegát do ciziny, zejména na "turnfest", ale praktických výsledků to nemělo a je to přirozeno, poněvadž jednotlivec-divák třeba i výborný znalec tělocviku, nemůže pouhým nazíráním přijíti tak různým novinkám cvičebním, jak říkáme, na mušku, ani nemluvě o tom, že jen malou část cvičení nářadových v tak ohromném množství, jak je spatřujeme na podobných sjezdech, postřehnouti může.

Také tělocvičná literatura cizojazyčná v té době neměla u nás četných přestítelů, vadilo tomu jednak cizí názvosloví, jednak "mrtvá litera".

Ale zcela jinak působilo první veřejné vystoupení výtečně secvičených borců amerických před tváří sokolskou.

Mám tu na mysli především jejich metání na koni na šíř. Opakovaná kola jako nepřetržitě sestavy budila přímo úžas a vynikající naši borci hořeli dychtivostí, aby cviky ty v brzku "nadhřeli".

A skutečně, již v krátké době na to kroužili naši borci nad koněm v elegantních a mnohonásobných kolech.

Z toho patrnó, že hlavně vysílání zdatných družstev do ciziny a naopak cizích družstev k nám, jak později i výpravy do Francie nás přesvědčily, má praktický výsledek šíření tělocviku "mezinárodního" také u nás.

Nová cvičení prakticky prováděná musila mít v zá-
pětí také tlak na naši metodu i soustavu cvičební a to
zejména při metech na koni na šír.

Mnohonásobná kola stala se ideálem cvičení na koni
na šír a vedle nich ostatní prvky cvičební začaly rázem
chřadnouti, jako výskok, výsed stříž i do jisté míry vý-
drže. Kola vyžadují nepřetržitý pohyb a efektní odskok,
proto cvičení končící jako výsed, výskok atd. zanedbá-
vána.

Změnil se také postup vyučovací. Tyrš kladl důraz
na to, aby ve čtvrt hodině cvičební probrán byl jeden
druh cvičební a v tom rámci aby se soustavně postupo-
valo od lehčího k těžšímu, tedy: začínalo se výšvihem,
pokračovalo se výsedem a tak dále a končilo se pře-
skokem.

Místo toho opanoval koně na šír "přešvih" a to i v
družstvech začátečnicků cvičí se záhy přešvih v sestavách
několikanásobných.

Při tom ovšem nelze se ubrániti v téže čtvrt hodině
přebíhání z jednoho druhu cvičebního do druhého, do
třetího atd.

Dnes jistě devadesát devět procent cvičení, provede-
ných na koni na šír, možno nazvati přešvihem.....

Název "přešvih" objevil se skoro současně se cviče-
ním vlastním tomuto názvu a byl utvořen obdobně k
ostatním známým názvům jako: výskok — přeskok, vý-
sed — přesed, výšvih — přešvih.

Tedy název případný, odpovídající našemu sokol-
skému názvosloví.

Ale přesné vymezení (definice) tohoto pojmu "pře-
švih" není i dnes všude úplně jasné. Slyšel jsem nedávno
cvičitele, který jmenoval i přesedání na koni — přešvi-
hem.

A přece je definice — pozorujeme-li bedlivě prove-
dený přešvih docela jasna.

Co je to přešvih?

Přešvih jest pohyb jedné neb obou nohou přes ná-
řadí ze vzporu do vzporu.

Přešvih, jak jsem pravil, je pohyb. Při každém
cvičení nutno rozeznávati polohu a pohyb aneb jinak:
Každé cvičení jest buď polohou anebo pohybem.

Při poloze nalézá se tělo cvičencovo v klidu, při po-
hybu spojuje se jedna poloha s druhou.

Jest patrné, že nejprve nutno znáti dobře všechny
polohy, aby nám také všechny pohyby byly jasny.

A právě proto, že tyto polohy na koni na šír nejsou
dosud přesně vytčeny, panuje nejasnost v nazírání na
tyto pohyby, které jmenujeme na koni na šír — mety.

Na koni na šír spojujeme vzpor se vzporem přešvi-
hem, jak praveno v hořejší definici. Musíme obrátiti
svou pozornost především k tomuto vzporu. Na koni
na šír rozeznáváme 1. vzpor v předu a 2. vzpor v zadu.

Ale prozíravému pozorovateli nemůže ujíti, že tyto
dva vzpory nestačí při nynějším rozkvětu a bohatosti
cviků na koni na šír a záhy se přesvědčí, že jsou tu
vzpory ještě jiné.

Tak vykonáme-li ze vzporu v předu na madlech pře-
švih únožmo pravonož (vně nad hřbet) postřehneme
hned, že tělo tu ukončilo pohyb — přešvih — polohou,
která není ani sedem ani výdrží nýbrž — podporem.

Je to dle našeho názvosloví (na hrazdě) vzpor vznes-
mo pravonož vně pobok. Podobně vzpor vznesmo levo-
nož vně pobok.*)

A dále. Nalézá-li se — abych se tak názorně vyslovil
— jedna noha v podporu v předu a druhá v podporu v
zadu (po přešvihů únožmo do sedla) a noha jedna dotýká
se přední části, druhá zadní části lehce koně, ruce na
madlech, paže napjaté, jest to vzpor vznesmo pravonož
(levonož) uvnitř pobok.

Tyto vzpory vykonány byly pobok, kde osa ramenní
byla rovnoběžná s podélnou osou koně.

Ale vzpor vznesmo můžeme vykonati také pokos, při
němž osa ramenní jest kolmá na podélnou osu koně, obě
nohy roznožmo dotýkají se lehce vnitřní stranou koně
a obě ruce opírají se o jedno madlo, čelem ke krku aneb
ke hřbetu; tedy vzpor vznesmo pokos na levo (čelem ke
krku koně) aneb na pravo (čelem ke hřbetu koně) a dále
můžeme vykonati tento vzpor vznesmo v předu, opíráme-
li se o ruce za tělem.

Přehledně sestaveno musíme rozeznávati následující
vzpory:

1. Vzpor v předu.
2. Vzpor v zadu.
3. Vzpor vznesmo pobok vně pravonož (l).
4. Vzpor vznesmo pobok uvnitř pravonož (l).
5. Vzpor vznesmo pokos v předu na pravo (l).
6. Vzpor vznesmo pokos v zadu na pravo (l).
7. Vzpor ležmo v předu na pravo (ke hřbetu) na l.

(ke krku).

8. Vzpor ležmo v zadu na pravo (l).
9. Vzpor o stehnech na pravo (l).

Názvy vzporů ležmo i o stehnech známy jsou z bra-
del a zde jen k vůli celku je udávám, ač se jich na koni
jen v malé míře užívá.

Že všechny tyto vzpory možno vykonávati obouruč,
jednoruč, ruce na madlech, na hřbetě, v sedle, na krku
atd. rozumí se samo sebou.

Pravil jsem, že přešvih jest pohybem nohou přes
nářadí ze vzporu do vzporu. Z toho jde, že dle Tyršovy
soustavy kombinační, sestavováním lze seznati nejen
všecky možné přešvihy, ale, což je velice důležité i také
veškeré přešvihy správně a důsledně pojmenovati dle
naší soustavy sokolské. Zvolme si tedy jeden přešvih a
vykonávejme ho z různých do různých vzporů.

Spojme na příklad z podporu v předu přešvih
únožmo pravonož s ostatními vzpory.

Sestava 1,2 = ze vzporu v předu přešvih únožmo v
pravo do vzporu v zadu jest ovšem nemožná.

1,3 do vzporu vznesmo vně provedlivá, podobně jsou
provedlivé i následující sestavy, po vymitění neprovedli-
vých:

1 4 = ze vzporu v předu přešvih únožmo v pravo (l)
napřed do vzporu vznesmo pobok uvnitř.

1,5 = ze vzporu v předu přešvih únožmo v pr (l) na
před do vzporu vznesmo pokos v předu.

Tím vyčerpán přešvih únožmo na před. Na řadě je
přešvih únožmo na zad 2,4. Ze vzporu v zadu přešvih

*) Vzpor vznesmo obounož v pravo v l. vně pobok hraničí již
na váhu a jen zřídka se ho užívá, to platí také o vzporu vznesmo
pravonož (l) v zadu (z podporu v zadu) vně.

únožmo pravonož (l) na zad do vzporu vnesmo pobok uvnitř.

25 Totéž do vzporu pokos v předu na pravo (na zadním madle).

26. Totéž do vzporu pokos v zadu na pravo (na předním madle).

A dále:

3.1. Ze vzporu vnesmo pobok vně pravonož (l) přešvih únožmo na zad do vzporu v předu.

4.1. Ze vzporu vnesmo pobok pravonož (l) uvnitř přešvih únožmo na zad do vzporu v předu.

5.1. Ze vzporu vnesmo pokos v předu na pravo přešvih únožmo na zad do vzporu v předu.

6.2. Ze vzporu vnesmo pokos v zadu na pravo přešvih únožmo na před do vzporu v zadu.

Podobně sestavili bychom si přešvihy únožmo "po předu" a "po zpátku".

Také přešvihy všech ostatních met zánožmo, odbočmo atd. bychom stejným způsobem skombinovali.

Bohatosti a rozmanitosti sestav přešvihů slouží také různé přeměny vzporů se hřbetu do sedla a na krk a hmaty jako jednoruč, střídnoruč atd.

Co se týče podporů ležmo (a o stehnech) nutno mít na mysli, že ubíráme-li se do nich z kteréhokoliv vzporu, nepřecházíme přes náradí a nejsou tyto pohyby přešvihem; dle naší soustavy platil název: výskok do podporu ležmo. Také opačná cesta ze vzporu ležmo (o stehnech) do kteréhokoliv vzporu nemůže být přešvihem, ale mohla by seskokem být jmenována.

Ovšem oprávněně by se mohlo také namítnouti, že výskok a seskok platí jen pro výskok ze země do vzporu ležmo a naopak s koně na zem.

Z uvedeného je také patrné, že při správném pojmenování přešvihu nutno udati vzpor, ze kterého se vychází, druh mety, kterou se přechází a vzpor, do kterého se přichází. Návosloví je ovšem rozvláčné, ale má-li nastati úplné vymezení pojmu, jest to nutné.

Z té příčiny část sestav těchto přešvihů, jevíci stejnoměrné kroužení, má tu výhodu, že honosí se krátkým názvem "kola".

Máme půl a celá kola.

Půlkolem opisoval se nohou (aneb oběma) půlkruh a pak vracela se průměrem do původního vzporu; při celém kole proběhla noha (aneb obě) celý kruh.

Půlkola nebyla čistým metem.

Tak na př. půlkolo únožmo pravonož jest vlastně s nynějšího hlediska: přešvih únožmo pravonož do vzporu vnesmo pobok uvnitř a z téhož přešvih skrčmo do vzporu v předu.

Avšak také celá kola nejsou čistou metou.

Celé kolo únožmo pravonož = přešvih únožmo pravonož do vzporu vnesmo pobok uvnitř a z téhož přešvih přednožmo (neboť opačná cesta tomuto přešvihu jest přece přešvih přednožmo ze vzporu v předu do vzporu vnesmo uvnitř) do vzporu v předu.

Podobně opačné kolo: celé kolo přednožmo pravonož =

Ze vzporu v předu: přešvih přednožmo pravonož do vzporu vnesmo uvnitř, z téhož přešvih únožmo do vzporu v předu.

Celé kolo na př. únožmo by se ovšem mohlo také kratěji pojmenovati:

Ze vzporu v předu přešvih únožmo pravonož do vzporu v předu a vyhovovalo by to úplně definici přešvihu: pohyb nohy přes náradí ze vzporu do vzporu.

Jak zřejmo je tu názvů několik na vybranou.

Tolik o kolech.

Zbývá dotknouti se zastaralého a nesprávného názvu překotů ze vzporu do vzporu.

Na příklad: Ze vzporu v předu odbočka, přednožka, skrčka atd. do vzporu v zadu.

Tyto názvy již dříve nebyly nám po chuti. Bylo by dobře názvy tyto umlčeti nyní a zavést správné názvy přešvihů, do jichž oboru, dle vytknuté definice přešvihu, patří a mimo státi nemohou.

Tedy na dále správně užívejme:

Ze vzporu v předu přešvih odbočmo, přednožmo obounož, skrčmo obounož, roznožmo do vzporu v zadu.

Že přešvih také na ostatním náradí zejména na bradlech způsobil převrat je známo, než o tom jindy.

Sokol Americký.

— Dozvídáme se z Owatonna, Minn., že zakládá se tím sokolský sbor, který co nejdříve začne cvičiti. Na zdar!

— T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., zvolila následující úředníky pro tento rok: starosta Anton Šusterka, náměstek Jakub Maršík, tajemník Bohumil Masák, účet. Josef Vymr, pokladník Anton Šulc, domácí správce Martin Červený.

— T. J. Sokol v New Yorku ztratila v Sokolu Janu Pulcovi, jenž dne 7. m. m. zemřel, člena velmi horlivého a obětavého, jenž po 20 let platné služby sboru svému prokazoval. Znali jsme jej i měli jsme jej rádi, jako všichni, kdož přišli s ním v osobní styk. Vděčná paměť budiž mu zachována v Sokolstvu!

— Trvalo to dlouho, než některé sbory se připravily k pořádání schůzí přednáškových, jež většinou potkaly se všude se zdarem, však žel dlouho ta dobrá novota netěšila se životu. Dnes opět skorem ve všech sborech se na pořádání přednášek zapomíná. Tak namíste, abychom dobrou svou věc šířili, upadáme v starou pohodlnost.

— Sokolský sbor v Black Wolf, Kansas, hlásí se k N. J. S. Jak ze sdělení horlivého a nadšeného Sokola V. Hubálka, náč. T. J. S. Karel Jonáš ve Wilson, Kans., v S. Am. zřejmo, jest opodstatněnou naděje, že se věc sokolská mezi uvědomělými Čechy v Kansas ujme a rozkvetne. Každý se z důkazu tohoto pokroku Čestva kanassského upřímně potěší.

— Těšíme se z toho, že ve všech skorem sborech přibývá cvičící mládeže. Abychom počet jejich rozmnožili ještě více, k tomu mělo by být všude pilně pracováno. Zvláště o dospělejší žactvo měli bychom dbáti co nejvíce, neboť z toho dostane se sborům největší posily, přibývají z něho členové činní, cvičící. Máme za to, že dobře by se osvědčilo, kdyby starší žactvo tvořilo jakýs odbor, aby konalo schůze, ve kterých by rokovali o svých potřebách a při nichž by k nim bylo o věci sokolské promlouváno. Stálo by to za zkoušku.

— Před málo lety v Sokolstvu v Čechách počali někteří podceňovati závody a podobně i u nás nabývalo pádu mínění, že závody nemají té důležitosti pro rozvoj naší věci, jak jim připisováno. Dnes počíná opět vítěziti náhled, že častější pořádání závodů je nutným, aby tělocvičná činnost se udržela i aby počet cvičenců vzrůstal. Po nabytých zkušenostech zdá se, že tento názor jest správným.

— Nedávno navštívil jeden z chicagských Sokolů, (S. J. H. - - k) Cleveland i jest zajímavo, co sdělil v Denním Hlasateli o tělocvičně Sokola Čech a o zábavném večeru, jemuž byl přítomen. Piše: "V průvodu p. Frěky a Jos. Štíbra jsme navštívili známou, novou českou s ň a tělocvičnu (Sokola Čech). Musím upřímně doznati, že jsme byli velmi překvapeni, zejména vnitřní úpravou, vkusem a pohodlím. U nás v Chicagu máme dostatečný počet "národních" síní a také se můžeme jimi pochlubit, ale upříti nelze, že clevelandská síň národní se jim důstojně po bok staví, pakli je v mnohém nepřevyšuje. Gratulovali jsme našim společníkům vřele k této vymoženosti. Sokolská síň sboru "Čech" se nám velmi zamlouvala svojí úpravou, čistotou a vzornou upraveností cvičírny. Doslechli jsme, že sbor utěšeně zkvetá, činnost se vzpružila, kdežto u nás zmírání. — V "Národní síni" pod velkým sálem v přízemí jest prostorná místnost, kde dočasně zbudováno malé jeviště pro dorost clevelandský, kde obětavostí mnohých se odbývá nedělní škola. To odpoledne byla velmi četná návštěva maličkých, kteří čekali, až se opona odhrne a staří se usmívali, rozsazeni po galerii kolem. Skvostná myšlénka k vychování naší mládeže! — Večer po chutné večeři a výtečném pohostění u právníka Nováka jsme se odebrali znovu dosokolské síně, kde se odbýval zábavný večírek. Naše odpolední překvapení bylo dovršeno vzorným způsobem vedení večírku. Celý aranžment nalézá se v rukou pečlivého výboru, který přísně střeží u vchodu nepovolaným. Jiná nám neznámá věc nás překvapila, že nikdo z přítomných pánů nekouřil. Zábava byla příjemná, postrádající všech u nás obvyklých způsobů a není divu, že každý se těší na druhou. Súčasnivší se, byl většinou výkvět mládeže tamnější. Přítel N. nepostačil obdivovati krásky pobřežního města jezera Erie. Přísný pořádek, upřímnost, přátelské chování a pospolitost zajišťuje existenci těchto excellentních večírků. Rozumí se, že tam nescházeli stateční a obětaví bratři Sokolové Štibr, Truneček, Sluka a Vondráček. Také jsme se seznámili s pp. Alblem, Zahoríkem a mnohými jinými, jichž jména naší paměti uklouzla. Sokoly Sluku a Štíbra jsem si pamatoval od doby památného cvičení přeborného v "Battery D" na Michigan Ave. v Chicagu v roce 1883. Ostatně jména obou jsou dobře zapsána v historii Národní Jednoty Sokolské. Nebylo přeborného snad cvičení, by tam hbitý, čilý a rozmarný Štibr scházal! Pan Truneček jest dobře znám v Chicagu z jeho návštěv zde a jest velmi čilým a obětavým v národním životě". — Těšíme se tomu, že aspoň někde dovedou se bavit bez čmoudu a protivného zápachu tabákového. Velmi mnozí by toho nedovedli, ti musí překážeti svým smrdutým bafáním všude, i v zábavách i ve schůzích — všude.

Vysvětlení.

V New Yorku, 6. února 1899.

Sokol "Cleveland" v Clevelandu, O., vyzval výk. výb. N. J. S. dopisem od 20. ledna t. r., aby udal mu, "z jakých příčin zadal tisk orgánu našeho Sokolu F. Lierovi, který žádal o \$5 měsíčně víc, než tiskárna "Dennice Novověku", ježto dle znění konkursu měla míti uniová tiskárna přednost v tom pádu, že by některé nabídky byly stejné. Jinak by ovšem bylo, kdyby v konkursu místo té přednosti bylo uveřejněno, aby "jen uniové tiskárny se hlásily", což by se ale přičilo smyslu usnesení sjezdového."

Jsouce přesvědčeni, že záležitost tato i v jiných sborech s oprávněným zájmem jest sledována, uznali jsme za vhodné, odpověděti zmíněnému bratrskému sboru veřejně v orgánu našem toto:

Sjezd omažský po našem přesvědčení, postavil se rozhodně na stanovisko, že sdružení, jakým jest N. J. S., sluší podporovati zájmy dělníků unioových. Dokázal to sjezd nejen tím, že usnesl se: "Při zadávání tisku Sokola Amerického a veškeré tiskové práce vůbec, budiž hleděno, by tiskárny, jež zaměstnávají uniové dělnictvo, měly přednost", ale i tím, že odhlasoval, by nové klobouky sokolské pocházely z dílny unioové.

Dále pak vysvítá to ze zápisů sjezdových. O večerním zasedání dne 31. srpna napsáno jest: "Usneseno, by výbor (na časopis) vypracoval dále článek vzhledem na tisk listu "Sok. Am." v tiskárně unioové." A v zápisu o dopoledním sezení dne 1. září zaznamenal zapisovatel: "Výbory podávají další zprávy a prvním jest výbor na časopis, jenž doporučuje, aby dala se přednost tiskárně zaměstnávající dělníky unioové. Sokol Miškovský vyslovuje se rozhodně proti, načež po debatě děje trvajících, návrh výboru prošel 177 hlasy pro a 24 hlasy proti.

Z tohoto vysvítá nejen, jaká většina sjezdu stála na stanovisku unioovém, ale i to, že návrh výboru, by uniové tiskárny měly přednost, přijat byl bez změny a dodatků, jež během debaty byly navrhovány. Ze znění toho vysvítá pak zřejmě, že nebylo úmyslem sjezdu uznati práci unioovou jen tenkrát, bude-li tak laciná jako neunioová, nýbrž že má býti r o z h o d n ě podporována.

Nechceme tuto odpovídati na články novinářské o věci té na různých místech uveřejněné, a držíce se usnesení sjezdu, že osobní polemiky nesmí se v našem orgánu uveřejňovati, učinili jsme opatření, by záležitost tato nevybočila z mezí věcných úvah. Jsme pak ochotni, poněvadž i povinni, kterémukoli sboru podati další objasnění.

Výkonný výbor N. J. S.

Alois Wokal,
starosta.

Josef Wocel,
zapisovatel.

Písemnictví.

"SOKOL" nastoupil letos ročník 25., jež zahájil číslem lednovým ve zvláštním vkusném vydání s bohatým a zajímavým obsahem na 52 stránkách. Od roku 1887 jest redakce Sokola v rukou Dra J. S. Scheinera, jenž vzorným jeho vedením věci sokolské prokázal služeb neocenitelných. Gratulujeme srdečně "Sokolu" k jeho dosavadním úspěchům i přejeme si z plna srdce, aby stal se nepostrádatelným každému Sokolu.

* Jak v radách sokolských nedostává se charakterů, o tom smutné doklady uvádí br. V. Kukaň ve článku „Obrat“ ve Věstníku Sokolském, z něhož následující podáváme, aby i u nás o tom bylo přemýšleno:

„My známe slabiny některých našich Sokolů, ale přece stavíme je stále na čelná místa a kde se tak neděje, tam nezakročíme, když po sokolsku nejednají.

Podám tuto několik příkladů z poslední doby, aby zřejmo bylo, jací jsme, jací lidé tu a tam nás zastupují vůči veřejnosti, národu, jak malí hříšníci se trestají, velkým se vše promíjí, neb jak trestání pro nezachováání kázně bývá začasťe stranické.

Ve větším — až na malý zlomek Němců a Židů — českém městě na rozhraní národnostním, které však ze tří stran obklopeno jest německými osadami, kde našinci stále musí bdíti a na stráži národních zájmů státi, byl do jara t. r. starostou „Sokola“ akademicky vzdělaný muž. Hlásí se k nejrozhodnější straně české, lidu na schůzích doporučoval vždy, aby jednal dle hesla „Svůj k svému“, hájil práva svá, aby rodné město neztratilo svůj český ráz. Jednota „Sokol“ měla vlastní pozemek pro stavbu tělocvičny, poněvadž ale nahodil se jí pozemek vhodnější, na němž již dnes stojí — ač dluhy velice obtížená — tělocvična, prodala první pozemek svému starostovi za levnou cenu s podmínkou, kdyby téhož nemohl použiti, že jej nesmí prodati Němci ani Židovi. Starosta přistoupil na podmínku, když ale nahodil se mu kupec v osobě německého Žida Sch., zapomněl na daný slib, na heslo „Svůj k svému“, na ohroženou posici města a prodal tomtu pozemek od „Sokola“ převzatý s výdělkem několika tisíc zlatých! „Sokol“ pustil se do stavby s hrstkou peněz, věděl, že dluhy budou jednotu dlouho tížiti a špatně budou se spláceti a přece neposkrvnil svého štítu upevňováním nepřátelského živlu ve městě. Za to učinil tak jeho starosta. . . . Jednota odhlasovala mu dvoutřetinovou většinou nedůvěru a přiměla ho tak ku vzdání se funkce, která u nás jen pevným povahám a na čáře pohraniční rázným, rozhodným Čechům má býti svěřována.

Co dále se stalo — tážeš se, bratře? — Řada českých a moravských časopisů různých směrů přinesla o této aféře podrobné zprávy, jen Sokolstvu se jí nedostalo. Starosta jednoty v A býval také starostou města, jest poslancem zemským. . . .

V městě B měli okresní výstavu. K zahájení měl přijeti vysoký hodnostář vládní, proto české spolky — ani „Sokol“ nevyjímaje — byly pozvány, aby při uvítání tvořily špalír a členové jejich ukázali, že si z toho národ nic nedělá, když se na něm dríví štípe. Jednota „Sokol“ účast odepřela. Měli jste viděti, co to bylo za poplach, jak sami Sokoláci sháněli kde koho, aby usnesení se odvolalo. Když se tak nestalo, zhubnoval náčelník (!) asi 13 bratří, kteří šli také na parádu. Co je jim do usnesení výboru?

Pozvaný hodnostář přijel. Divil se, divil velice, kde se tu vzali také Sokoláci. Pan hodnostář domníval se, že ho šáli zrak, nebo že to jiný spolek, jehož členové nosí kroj, podobný sokolskému. Tázal se vůdce, jaký má vlastně účel „Sokol“ v B? — „Chceme mládež českou

vychovati v českém vlasteneckém duchu“ zněla odpověď. — „Ale to ji máte vychovávat v duchu rakouském“ . . .

Třetí obrázek. V českém městě C, rovněž na rozhraní národnostním, jest také „Sokol“. V letě konala se v ne-daleké obci německé velkoněmecká slavnost hasičská. O této přinesl jeden krajinský list zprávu a podotknul při tom, že slavnosti té bylo přítomno hojně Čechů z C, zejména z kruhů sokolských. Záležitost se vyšetřovala. Jednota v C se přiznala, že skutečně 5 bratří (2 činní a 3 přispívající) účastnili se německé slavnosti. V průvodu sice nebyli (to by tak ještě scházelo!), nýbrž jen v koutertě. Jeden z činných členů byl proto z jednoty vyloučen, druhý obdržel přísnou důtku. Správně jednáno. Co se týče ostatních tří členů přispívajících, kteří pryšli na slavnost z příčin obchodních! (Když několik Němců od nás něco koupí, musíme za to přispěti třebaš — na Schulverein. Ten náhled mají i někteří Sokolové!) o tom rozhodnutí ponechala jednota v C nejvyšší instanci. Však co se stalo? — Nic! Veliké nic! — „To by ještě scházelo, abychom někomu poroučeli, kam má jít na pivo. Jde-li Čech z příčin obchodních na slavnost německou, není to nic špatného. Jedná jen ve vlastním zájmu.“

Přispívající bratři v C obdrželi pardon. Podruhé pryš půjdou zase, třebaš na schůzi — Wolfovu.

Chcete, bratři, dále poslouchati? Mám těch obrázků smutných, zahanbujících více, ale ukáži vám ještě jeden. Ve velkém městě měli nedávno sokolskou slavnost. Dlouholetý starosta jednoty proslovil řeč skutečně krásnou, že v nadšení přivedla přítomné obecenstvo. Totiž jen část téhož, která nezná starostu v nedbalkách, neví o něm, že v jeho domácnosti „druhá zemská“ jest oblíbená, že jedna jeho dcera dělá Němkyni na severozápadě a druhá zase jinde. Ti, kdož starostu znali, v duchu se — inu řeknu, že se třebaš radovali, že mají takového rázného Čecha, národovce nepoddajného, vzorného ve svém čele. Za několik dní konala se v tomtéž městě erární slavnost. Něco nového tam vláda založila, proto všechno obyvatelstvo z místního patriotismu muselo plesati. Vynikající hodnostáři z města i okresu pozváni byli k banketu a ku mši svaté. Druhý den četli jsme v novinách, že tam byli také zástupci z kruhů sokolských. Nežasněte, bratři, nad tím; byl tam jen starosta místní jednoty, který před týdnem tak pěkně mluvil a starosta jednoty ve velkém sousedním městě. Svě jednoty ovšem nezastupovali, ani župy, jejimž předními činovníky bývali, ale — městskou radu. Panuje u nás totiž ten „chvalný“ obyčej, že lidé přes noc své přesvědčení — mají-li totiž jaké — mění jako kabát. Dnes jsou v „Sokole“, mluví radikální řeči a zítra před pány v zlatých límcích, ve fraku a cylindru se omlouvají a říkají „My nic, my muzikanti“. V „Sokole“ hlasují pro takový návrh, druhý den zase v jiném spolku, nebo korporaci pro návrh makový, prvním odporující. V „Sokole“ dělají Sokoly, národovce, v městské radě rozvážné Božidary Ocásky, v Občanském klubu bouchají do celého světa, až přítomní trnou a následující den jdou na procesí a nesou — nebesa.

To jsou, bratři, výsledky práce třiceti šesti let. Jde-me spíše zpět, místo co bychom pokračovali. Máme hojně

jednot i členů, ale výsledky naší práce v národě nevidíme.

Kde hledati máme vinu? — V s o b ě s a m ý c h !

Jsmo velicí, ale v malichernostech. Přijímáme do svého středu každého, kdo se přihlásí, aniž bychom dříve hleděli seznati jeho povahu, vlastnosti, celý život, hodil-li se do řad sokolských čili nic. Pracovníků nadšených, obětavých, nezištných a vytrvalých jest hrstka. Široké vrstvy Sokolstva neznají úkol náš, jsou netečné, lhostejné ku všemu, nevšímají si ani záležitosti vlastních. Vyskytne-li se nový návrh na obrození Sokolstva — padne; buď není pro něj pochopení, nebo nedostává se pracovníků, kteří by myšlenku ve skutek uvedli. Trpíme mlčky, přehlízíme všeliké necnosti našich lidí. Nemáme odvahy je napomenouti, tím méně pak je pokárati, poněvadž výtky, trest zastihly by často činovníky a předáky sokolské. Kázeň všude uvolněna, neb není jí vůbec. Mládeže mysl nese se jen ku zábavám aneb za — kariérou. Uspělejší lidé hoví si u krbu rodinného neb — v hospodách; elitě, intelligenci věc sokolská nikdy cele k srdci nepřirostla; zůstává jí cizí, nemajíc pochopení pro snahy ideální aneb cítíc, že nehodí se z různých příčin do demokratického sdružení našeho.

Takové jest dnes naše položení. Nevěřím, že velké idee lze v tak marastické době uskutečniti. Mamon, kariéra, požitky tělesné — toť ideály lidstva v době přítomné. Za těmi vše spěje.

Dočkáme se konce té dnešní „osvícené“ doby? — A kdy? —

Kruhy.

Z přílohy k „Věstníku Sokolskému“.

V i s a z m ě n y v i s u .

Ukázka cvičení pro 1. — 3. družstvo předvedených o valném sjezdu cvičitelských sborů župy středočeské.

S k u p i n a I.

1. Shyb odchylmo (pravou paží shyb, levá paže zvolna upaží) — shyb obouruč v předu — seskok.
2. Totéž opačně.
3. Výskok do shybu v předu — shyb v pravo (levá paže pustí kruh) — seskok.
4. Totéž opačně.
5. Svis — shyb v předu — shyb v pravo v zadu — seskok.
6. Totéž opačně.
7. Svis — shyb v předu — shyb v pravo v zadu, současně upažit v levo — seskok.
8. Totéž opačně.
9. Shyb v předu — střídnoopažně shyb v zadu — seskok.
10. Shyb v předu — vis v loktech v předu — vis v loktech v zadu — překot na před — seskok.
11. Shyb v předu — vis v loktech v předu — vis v loktech v zadu — překot na před do visu střemhlav (v loktech) — seskok.
12. Svis — shyb v předu — vis v loktech v předu — vis v loktech v zadu — přemet na před.
13. Svis — shyb v předu — vis v loktech v př. — vis v loktech v zadu — prohnutě do visu střemhlav (v loktech) — shyb nebo vis střemhlav (současným vyvléknutím paží) — seskok.

Pracoval Jar. Elgari.

S k u p i n a II.

1. Svis — přednos — vznes — podmet.
2. Svis — vysazeně do visu střemhlav — prohnutě do váhy v zadu — vysazeně podmet na před.

3. Svis — prohnutě do visu střemhlav — vis vznesmo — váha v zadu — seskok.

4. Svis — shyb v předu — vysazeně do váhy v zadu — shyb v zadu — seskok.

5. Svis — vysazeně do shybu střemhlav — vis v zadu — shyb v zadu — seskok.

6. Svis — váha v předu (pravá noha skrčena) — shyb vznesmo — váha v zadu — vis v zadu — seskok.

7. Svis — vysazeně do praporu v levo v zadu — shyb vznesmo — výkrut na zad — shyb v předu — seskok.

8. Svis — vysazeně výkrut na zad — vysazeně do visu střemhlav — vis vznesmo (nohy skrčeny) — třít na zad do váhy v zadu — seskok.

9. Svis — prohnutě výkrut na zad — vysazeně do shybu střemhlav — shyb v zadu — seskok.

10. Svis — shyb v předu přednosmo — shyb střemhlav (nohy opřeny o provazy) — prohnutě do visu v zadu — výkrut na zad — váha v předu (pravá noha skrč.) — seskok.

11. Svis — vysazeně do shybu v zadu — prohnutě do praporu v levo v zadu — shyb vznesmo — třít na zad.

12. Svis — prohnutě do shybu v zadu — výkrut na zad — prohnutě do praporu v levo v zadu — svis v zadu — shyb v zadu — seskok.

S k u p i n a III.

1. Svis — výkrut na pravo — vysazeně do visu vznesmo — shyb vznesmo — podmet na před.

2. Svis — výkrut na před — prohnutě do shybu střemhlav — váha v př. (levá noha skrčená) — seskok.

3. Svis — výkrut na před — váha v zadu — vysazeně do shybu vznesmo — shyb v předu — seskok.

4. Svis — výkrut na před — prapor v levo v zadu — prohnutě do shybu v předu přednosmo — seskok.

5. Svis — výkrut na před — shyb v zadu — vysazeně do praporu v levo v předu — svis — přednos — seskok.

6. Svis — výkrut na před — váha v zadu — shyb v zadu — prohnutě do shybu v předu — seskok.

7. Svis — výkrut na před — shyb v zadu — vysazeně do shybu střemhlav — váha v předu — seskok.

8. Svis — výkrut na před — prohnutě do shybu střemhlav — vis vznes. — výkrut na před — shyb v zadu — seskok.

9. Svis — výkrut na před — vysazeně do shybu vznesmo — vis střemhlav — přešvih pravonož z vnitřní strany (přes pravou paži) do shybu v předu — výkrut na před — váha v zadu — seskok.

10. Svis — výkrut na před — prohnutě přešvih snožmo v pr. — výkrut na před — vis v zadu — shyb v zadu — seskok.

11. Svis — výkrut na před — prapor v levo v zadu — prapor v pravo v předu — shyb vznesmo — výkrut na před — vysazeně do shybu v předu — seskok.

12. Svis — výkrut na před — shyb střemhlav — shyb v předu — shyb v zadu — prohnutě výkrut na před — prohnutě do shybu vznesmo — váha v předu.

S k u p i n a IV.

1. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení na pravé záruči z vnitřní strany — upažit v levo, shyb v pravo v předešlém závěsu — vis vznesmo — podmet na před.

2. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení na pravé záruči z vnější strany — upažit v levo, shyb v pravo v předešlém závěsu — přešvih pravonož z vnější strany do visu vznesmo — seskok.

3. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení na pravé záruči z vnitřní strany — výkrut na před v předešlém závěsu do téhož závěsu — shyb v zadu v levo — návrat do visu vznesmo — sít na zad.

4. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení na pravé záruči z vnější strany — výkrut na před v předešlém závěsu do téhož závěsu — shyb v zadu v levo — překot na před do předešlého závěsu — přešvih pravonož z vnější strany — seskok.

5. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení na pravé

záručí z vnitřní strany — výkřut na zad v předešlém závěsu — předešlých snožmo v pr. z vnitřní strany — svis — seskok.

6. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení na pravé záručí z vnější strany — výkřut na zad v předešlém závěsu — shyb v zadu v l — dávat do visu vznesmo — sřit na zad.

7. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení dolevého kruhu, z vnitřní strany — puštěním levé ruky l a půl obrat v levo v předešlém závěsu, dohmatem v levo na pravý kruh do visu ležmo v předu (plavmo) závěsem o pr nárt — půlobrat v levo v předešlém závěsu, dohmat v levo na pravý provaz, shyb v pravo — dohmat v levo na l kruh, vývlek levonož do visu vznesmo — seskok.

8. Svis — vis vznesmo — závěs levonož v podkolení do levého kruhu z vnitřní strany — přehmat v levo na pravý kruh, celý obrat v levo do shybu v levo v předu, dohmat v pravo na pravý provaz — dohmatem v pravo na pravý kruh a puštěním levé nohy celý obrat v levo o předešlém závěsu — dohmat v levo na levý kruh, vývlek levonož — svis — seskok.

9. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení do levého kruhu z vnitřní strany — puštěním levé ruky shyb v pravo v zadu — přehmat v levo na pravý provaz — puštěním levé ruky dvojitý obrat v pr v předešlém závěsu — dohmat v levo na l kruh — vývlek levonož — svis — seskok.

10. Svis — vis vznesmo — závěs levonož v podkolení do levého kruhu z vnitřní strany — shyb v pravo v zadu — přehmat levoruč na pravý provaz — dvojitý obrat v předešlém závěsu — dohmat levoruč na l kruh — vývlek levonož — svis — seskok.

11. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení do pr. kruhu z vnější strany — výkřut na před v předešlém závěsu — přehmat v pravo na l kruh, celý obrat v levo — shyb v pravo — přehmat v levo na levý provaz — přehmat v l na pr kruh — vývlek pravonož — svis — seskok.

12. Svis — vis vznesmo — závěs pravonož v podkolení do prav. kruhu z vnější strany — výkřut na před v předešlém závěsu — přehmat v pravo na levý kruh — puštěním l ruky celý obrat v levo do shybu v pravo v zadu — dohmat v l na l provaz — puštěním levoruč celý obrat v levo — dohmat v levo na levý kruh — přehmat v pravo na pravý kruh — vývlek pravonož — svis — seskok.

Pracoval br. Dr. Řehák.

Obrázky z cesty do Omahy a z českého západu.

Podává V. B. Dibelka.

Pokračování.

Právě dozpíváno "Ve hvězdách to není psáno."

Kolečka v oknech všude pískají, a lid vystřkuje obnažené hlavy z oken. Nyní spustil: "Méry ráda paprykás", však sotva že ta dozpívána, již zase slyším "Dobrou noc" se rozléhati mezi domy. Případá mně, že poznávám v tom zpěvu známé hlasy, a proto se spustím a jdu blíž. Jaké to překvapení — De Rezske Štúbr stojí na pivním soudku s klakovitou taktovkou. Kolem něho stojí zástup pěvoč ze zástupců sokolských. Než se k nim dostanu, tu spustí opět "Spí má zlata" s takovým nadšením, až najednou nad nimi rychle vylétne okno, a osoba celá bílá vystříčí půl těla ven a spustí: I vy — kdybyste nechtali poctive liti spát, netropili takový ramus na ulici a šli se též sáti vyspat, to byste dobře udělali!

Na to ze všech stran voáno: "Spí! Spí! At žije Jičínský, at žije Štulík, at žijou čeští d k t e ř i! Na zdar jim! atd." Na poděkování Sokol Jičínský něco dále z okna přednes, co by se nedalo otisknout, a tím serenada na Dry. Štulíka a Jičínského skončena.

Ráno časně jsme se sešli ve sjezd. místnosti, a tu rozprávěno o tom, co kdo večer slyšel a viděl. Někteří tvr lili, že i pekařské vozy samy po ulici jezdily a Jiroušek pral, že v jednom z nich viděl nevině spát pekaře, jenž neměl ani tušení, jaké scény kolem něho se děly. Hart mně povídal, že slyš l, že od Svobody, s toho kopce sudy samy se valily a jiné a jiné nadpřirozené věci se děly, takže jsem už do konce myslil, že to musila být noc nějaká čarodějná. Toť se samo sebou rozumí, že Sokolové s tím neměli co dělat! A přece málem, že omažští nevědli vše na Sokoly! Tak to obyčejně bývá. To zlé musí vždy odpykatí cizí, a jen to dobré si slupnou domácí.

Dnes mně to vše připadá, zrovna jako ve snu.

Dekorace na budově, v které jsme zasedali, jest právě strhnuta. Tu a tam, však zřídka, jest dosud vidět zaprášený praporec obvinutý kol hole.

Jak vše ukazuje, omažští bratři zapomněli, že sokolský sjezd jest u nich odbýván, neb do toho času až na čtyry členy od omažské jednoty, ani jediné duše se do sjezdu nepodívalo! Jestli omažské Sokolstvo takovýto zájem má po vždy pro vše sokolskou, pak se nedivím tomu strachu a obavám, jež bratr Kment pronesl ve sjezdu, že katolický Sokol omažský jeho jednotu spolkně, jestli jim též bude dovoleno vyslat členy své do kursu. Taková lahůdka by se asi málo komu zalíbila; však je li vrána pošetila, at jí sni liška sýr.

Dnes zase pokračováno v debatách. Jak vidno, běže více členů podílu na jednání. Však jako z předu, vše jde hladce, jako dobře naolejovaný stroj. Dnes, teprv poprvé, začínají zástupci rozmlouvat po tichu, kam by se měl dát v. v. a příští sjezd. Ačkoliv to jest dosti velký oříšek pro N. J. S. mně to dosud mnoho nezajímá, jelikož žádné město nevyslalo ke mně dosud nějakého Hannu, a bez peněz dát takový žlab některému městu, připadá mně hloupé, tomu nejsem zvyklý!

Odpolední sezení zahájeno.

Bratr Skala dosud píše.

Všichni zástupci jsou v té nejlepší náladě, neb již víme, že dnes večer budeme úplně hotovi s prací, která má býtí vodítkem Sokolstva amerického na dobu příští.

Jednámé nejvíce o záležitostech finančních, neb výbor finanční podává již výsledek třídenní neustálé práce. Po vyřízení finančních záležitostí, výbor resoluční podává svoji zprávu. Vzpomenuto resolučními některých harcovníků sokolských, kterých již více není, vzpomenuto ochotností omažských bratří a více jiných předmětů.

Večerní a poslední zasedání započato.

Sokol Skala ještě píše.

Čtení nových stanov. Bratr Jičínský, jako natažený budíček, neustále čte a čte, až úplně přečte celou práci sjezdovou. Nyní dán návrh na přijetí stanov, což též přijato a dílo sokolského sjezdu r. 1898 přijato a doporučeno k zachování Sokolstvu americkému.

Nastala doba loučení.

Bratr Wokal povstává, oči se mu začínají červenat, slza se objevuje v jeho bystrém oku. Všichni sedíme velmi tiše. Bratr Skala právě také již dopsal. S citem a s bratrským pohnutím vzdává br. Wokal nám dik za tu čest, poslušnost a lásku, kterou jsme mu po celý čas sjezdu věnovali. Projevuje též přání, by ona práce, kterou jsme právě dodělali, upevnila se v srdcích bratří Sokolstva Amerického, by na příště více rozkvetala a mohutněla. Provoláváno ze všech stran sláva, Na zdar, at žije Sokolstvo americké! Na to povstali jsme všichni a 40 hrdel zapělo "Lví silou" a pak "Hej Slované".

Nyní se teprv rozpředla sokolská nálada. Básník Plzeňského Sokola, Cermák, složil verše o zástupci baltimorském, jež nyní za veliké veselosti předčítá. Někdo podává návrh, by N. J. S. zaplatila Jirouškovi kalhoty, které roztrhal jen zasedáním ve sjezdu. Též čte se báseň složená o Wokalovi, Skalovi a Uhlíči. Toť se rozumí, že vše bylo přijato od každého jen s dobrou a veselou náladou. Sok. Kment též oznamuje, že omažští zaplatí veškerou lemonádu, která se vypila při sjezdu, začež Holec provolává omažským Sokolům Na zdar! Dále oznamuje Kment, že zítra bude vyjížďka po horách do pivovaru a Stock Yards, což též přijato s velkou ochotou, zvláště návštěva pivovaru.

Vše již tedy skončeno.

Br. Jičínský se již usmívá, již je se všim hotov. Dáváme jeden druhému bratrsky Na zdar, a není snad jediného zástupce, který odchází z tohoto sjezdu rozhněván neb neuspokojen. Kéž ona práce, kterou jsme začali, jest sesilována a uznávána od Čeststva amerického, by Sokolstvo naše rozložilo peruti své i v dalších kruzích Čechů amerických. Na zdar!

Dnes bude den visitace a hledání. Protož časně vstanem, pohodlně se nasnídáme a již jdem. Však kam? Do pivovaru! V tom již jsem byl a vůbec v Chicagu jich máme, až nás z toho hlava bolí. Do jižní Omahy? Nu, to se rozumí. Stock Yards v Chicagu celý čas ani nevidím, poněvadž jsou zastřeny kouřem, tak se aspoň podíváme na Stock Yards v Omaze. Pak četl jsem v novinách o nějakém Dibelkovi, že vlastní hostinec v So. Omaze. Což potom,

kdyby to byl nějaký můj strýc, hodně zámožný a neměl děti? Člověk nesmí v tomto století si nechat utéci té nejmenší příležitosti, jež by vedla k bohatství. Tudiž bez dalšího rozmyšlení vsedneme na pouliční káru, totiž fotograf "impromptu" Vavříček, jeho ruční aparát, moje manželka a pak pan já. Což však nechtěl kozel dát: sotva že přijedem na kopec u Svobody, tu vidím asi tučet Sokolů z rozličných měst a z Chicaga, čekajících též na dovoz do South Omahy. "A. Na zdar Dibelko, kam jedeš?" "Jdu hledat jednoho do South Omahy" odpovím vesele.

"My též tam jedem, do 'Štokjart'".

Játku: "Kdo pak se tam ztratil ze zástupců?" "Inu, žádnéj, my jen se tam jdeme najíst." Na cestě si to hoši však rozmyslili a usnuli se, že půjdou se mnou. To se ani neptejte. Slezeme s káry a nyní nastane pochod. Moji drahou polovici dám do ochrany Štíbrovi a pošlu je zrovna přede mnou. Sám si vezmu na starost Vavříčka s jeho aparátem a Jirouška, toho svěřím Uhlířovi a Holka Krizanovi a na konec dám Skalu a ostatní zástupce, aby se nám žádný neztratil.

Horko jest až do nasycení, ačkoliv sluneční paprsky nás nemohou dostihnouti, jelikož ohromné spousty žluté hlíny divoký vítr po nás rozestírá neustále a v oči metá. Kráčíme pozvolna touto romantickou krajinou, neb jest tu třeba býti opatrným, sic jediný falešný krok neb zakopnutí, by člověka vrhlo do stostřevicové hloubky čili rokly, jež se brozně otvírá s náramnou ostroší po pravé straně naší cesty. Připadá mně, že se nalézám v Alpách. Na dně rokliny se nalézá domek s malou zahrádkou. Rozdřážděný pes se trhá od řetězu a divoče pohlíží na nás do ohromné výše. Děti vyběhnou ven, pohlíží na nás k oblakům s velkým podivením. "Ti lidé zajisté se mohou cyklonou smát", pomyslí si tak v duchu, však jak v zimě se dostanou na povrch země, to mně ani nenapadne.

Na druhé straně naší cesty spatřujem částečně svezené kopce, na nichž hromada černochů pracuje. Právě nyní se zastavili a dychtivě pohlíží na naše procesí. Před námi ve vzdálenosti vidíme žlutou Missouri řeku, jež jako lesklý bod třpytí se od paprsků slunečních, ve svých červenohnědých březích, do nestejné výše vystupujících. Dále vidíme modravé kopce, a ještě tmavější lesy dělí modrou oblohu od země.

Krásný to obrázek nefalšované přírody!

Představuji si jedině pravého nefalšovaného Ameríkána, Indiána—ano tam ho vidím, na onom kopci! Právě vyšel z jeho "topee": bystré jeho oko měří divokou přírodu, kol něho se rozléhající. Mocná jeho postava vypíná se královsky nad porostliny země, on je pánem všeho, co kol sebe zří. Vše patří jemu. Nemá žádných civilních zákonů, žádných zvláštních zákonem privilegovaných osob, žádných politických pobertů tu není, by ho mohli vydírat a více divočit. Zná jen volnou, neomezenou přírodu. Zde ho vidím jak v divoké prudkosti žene se za svojí kořistí, tamto zase jako šíp řeže divoký proud Missouri svou koženou "canoe".

Co takto si představuji toho ryzého Ameríkána, staneme před domem, který jsme hledali. Vzkročíme do hostince. Hostinský zůstane na nás koukat s otevřenou hubou. Není také divu, neb "such a much, crowd", tak často se tam u něho ve všední neobjevuje.

Když jsem na něho promluvil česky a představil celý průvod, tu teprv pan Dibelka otevřel vesele oči. Po delším přátelském hovoru jsem se dozvěděl, že není to ten můj dávno hledaný millionářský strýček, však co na tom? Jmenuje se Dibelka, jako já, tak aspoň budem jednou v životě spolu veselí. Též nám to dlouho netrvalo se do veselosti vpravit. Začali jsme národní, sokolské a prostonárodní, a to jste měli vidět, jak nám to šlo pod vedením sbormistra Štíbra! Po ukončení každé písně dal nám představení kouzelnické a mesmeristické profesor Uhlíř. Na poslední výstup "mesmerajsova!" Holka tak, že jsme se již všichni obávali, aby nám Holec nesnědl veškeré "viřtle". Když již nám došel program národních písní, tak jsme ještě více otfepali některé otfepané.

Přes ulici od této místnosti je so.-omažská Sokolna a síň. Toť se rozumí, že tu jsme nemohli vynechat. Vejdeme tam zase všichni. Ve předu jest hostinská místnost (toť ani jinak mezi Čechy býti nemůže) a za ní síň neb Sokolna. Vejdeme do síně. Budova jest dřevěná. Hned po vkročení do síně uzmím "kantr neb bár" pod galerií. Jest to zvyk snad v celé Omaze! Co jsem tam viděl sjezí, miti nálevnu zrovna v tančárně! Velice se mně to nezamlouvá.

Zvláště kde Sokolové cvičí, měla by se taková nálevna úplně odstraniti a jen dveřmi k ní by měl být přístup. Lid si zvykne chodit do nálevny dveřmi tak lehko, jako si zvykne u baru stát a vo pilství lecos tlachat, což se nesluší pro dívky neb slušný lid poslouchat. Tato síň jest nejlepší co jsem dosud v Omaze viděl. Jest velmi prostorná, a co hlavní, vzdušná. Na zad jest velmi pěkné jeviště, za které by se chicagští ochotníci nemuseli stydět. Štíbr jak spatřil ono jeviště, hned jako stfela naň vystoupil a začal nám dělat "spíč". Tak daleko se zabral do řeči, že ani neviděl, jak opona mu letí na hlavu, až na něj spadla. V zadu nad nálevnou jest dosti pěkná gallerie a v předu jest spolková místnost. Zde jsme se se-stoupili do skupiny. Prapory jsme si dali za záda, by nám dělaly krásné pozadí. Opřu se o Žižkův dub a jedna, dvě, "koukejte všichni sem" povídá fotograf Vavříček, tři, a již jsme "vyblejsknuti".

Nasytivše se krásy a piva so.-omažského odebiráme se do Omahy.

Přijedeme na roh a čekáme na káru, tak dlouho asi, jako na Yerkesovu 21. neb 18. až posleze ji vidíme přijíždět. Motorman vypouli oči, otevře ústa a s největší rychlostí zastaví tu pouliční rachtou. Náhodou kára úplně prázdná.

Vsedneme všichni do ní. Však nastojte! Motorman spustí káru a jde vybírat pěčáky! Tu hned Holec chytne za kliku a spustí elektrický proud na celé kolo. Štíbr šlape na paličku u zvonce, div si opatek neurazí; Uhlíř skočí do zadu a vši silou drží provaz od bidla by nevyletěl. Jirouškovi na hlavě vlasy vstavají, spiná ruce, že již jak živ se do Dakoty nepodívá, i prosí Skalu, by zarazil káru, by tak prudce nejela. Chudák Skala však spisuje poslední již vůli!

Nežli však jsme se nadáli a než lidé v So. Omaze se vzpamatovali z tohoto divokého překvapení, přijeli jsme na místo. Přesednuvše na jinou káru, odjíždíme do Omahy zpět, aniž bychom se podívali na Stock Yards neb do pivovaru.

(Pokračování.)

DOPISY.

V Schuyler, Neb., dne 14. ledna '99. — S potěšením chápu se péra bych sdělil bratrům Sokolům, že po delším spánku procitili jsme k novému žití. Začali jsme totiž v naší tělocvičně od polovice prosince cvičiti dvakráte v týdnu, průměrem se 40 žáky a 15 členy pod cvičitelem br. Otakarem Otradovským a pod náčelníkem Ant. Kupkou. Z cvičebního nářadí máme hrazdu, bradla, koně, kruhy, dále nářadí na skok do výšky a činky. Šplhací nářadí jsme měli také, jelikož se ale do cvičírny nemohlo umístit, tak se ho musíme vzdát. Cvičení se odbyvají vzorně, začez zaslouží bratr cvičitel čest.

Jako obyčejně na každý Nový rok pořádáme divadlo, tak též i letos. Hráló se: Šňupka, aneb láska není žádný hadr, — pod řízením osvědčeného v tom oboru řiditele R. A. Daříčka a režiséra p. Žabky, za spoluúčinkování následujících pánů a dam: Br. V. Balouna, br. A. Kupky a br. J. Stembergera, slečny Marie Daříčkové, a sl. Marie Otradovské. Divadlo sehráno bylo velmi zdařile, zvláště zmíněné dámy překonaly samy sebe. Obecenstva byla taková síla, že jich musilo mnoho stát. Samo sebou se rozumí, že i výtěžek je slušný.

Úřadníky jsme zvolili pro tento rok: Jan Žabka, starosta; F. Vacha, místostarosta; R. A. Daříček, tajemník; K. Šafařík, pokl.; Jan Stemberger, účetní; fíditel divadla R. A. Daříček; Jan Žabka režisér; výbor majetku A. Loukota; Anton Kupka náčelník; Jan Stemberger domácí správce. Na zdar!

V. Metelak.

V Brooklyn, dne 31. ledna 1899. — Máme u jednoty dosti schopných členů, kteří by mohli zprávu občas o nás podati a tak nechati vědět jiným že živoříme, neb pořádáme-li zábavu, a to jen jednou do roka, přece vůkolní bratři o nás nevědí. Příště ale doufám, že to bude jiné, neb se zde založil damský spolek, který nám již slibil, že nás bude co nejvíce podporovati, a tak jistě bude, neboť jsou členkyně manželky, dcery a příznivkyně Sokolů.

22. ledna měli jsme zde společně cvičení, jehož se účastnili

New York 8 členy, Morrisania 8 čl., Long Island City 5 čl., Newark 5 členy a Brooklyn též 5 členy.

Brooklyn obdržel cenu a sice obrazy Jindřicha Fuegnera a Miroslava Tyrše, což bude našim členům pobídkou, by i oni tak nezištně pro Sokola pracovali, jak tito dva velikáni činili.

Takové cvičení, jež bylo zde odbýváno, bylo první, kde cvičilo přes 30 Sokolů, neb poslední společné, jež zde bylo odbýváno více jak před třemi roky, bylo navštíveno jen sedmi Sokoly.

Naše jednota má jen 5 cvičících členů, ač by jich mohla mít více. Každý však má nějakou výmluvu. Posledně jsem slyšel, že se někteří připravují do cvičení, rád uvidím kolik jich přibude.

V poslední schůzi přijatý br. Šmíd též slibil, že cvičení navštěvovat bude, a že to myslí do opravdy, to dokázal při společném cvičení, kde daroval jednotě velký sokolský monogram z těsta, pečoucí a cukrovinkami ozdobený. Byl dán do výhry a vynesl \$3:40, za což dík br. Šmídovi. Vyhrál jej br. Sedláček z New Yorku, jen škoda, že mu po cestě zmokl.

V prosincové schůzi byla volba nových úředníků. Následující budou příště fiditi naší jednoty: Star. Stan. Tauš, náměstek Jos. Boddan, zapisovatel Jan Waldhauser, účetní Ant. Švarc, pokladník Fr. Kačerovský, důvěrník Vác. Kačerovský, účetní výbor: Karel Ludvík, Stan. Forster a Fr. Kočí, hospodářský správce Wm. Palma, náčelník Fr. Hroch.

Na zdar!

Fr. Hroch.

Ve Filadelfii, dne 22. ledna 1899. — Bratři Sokolové, toto jest můj první dopis do našeho milého Sokola Amerického. Jest to povinností dopisovatele, aby se každého měsíce zmínil v orgánu o činnosti svého sboru, však někdy dopisy takové obsahují udání na pravdě se nezakládající. Jednota naše není ještě tak stará, však bylo jí podstoupiti bojů velmi mnohých a tuhých. Na počátku stavěly se nám velmi silné překážky z druhého spolku českého J. M., kteréž měly nás úplně zničiti. Leč to se nepodařilo a když členové spolku toho poznali naši práci a vytrvalost, ta i někteří mezi nás přistoupili. Bylo by se nám dobře dařilo, kdyby jen každý člen dbal vždy zajmů sboru a kdyby nebylo nemístné nevráživosti mezi některými.

V nedávné době vyskytly se dopisy v různých časopisech o jednotě naší, i páhány také na nás vtipy, však v dopisech těch nebylo pravdy.

Doufám, že všichni naši členové se přičiní, aby sbor náš co nejlépe prospíval, i že nedají vzniknout žádným neshodám v našem nijak počtem značným nevynikajícím šiku. Ukažme, že dovedeme v našem kroužku sokolském pracovat, seč síly naše stačí. Takové práci i všem bratřím Sokolům volám Na zdar!

Gustav Příbramský, náčelník.

V Little Ferry, dne 28. ledna 1899. Již dávno tomu, co nepodal jsem žádné zprávy do Sokola Amerického. Někteří bratři tážou se jeden druhého, jestli bude v S. A. nějaký dopis, a ono stále nic.

Tak, jako všechny ostatní jednoty sokolské, tak i naše v následek stísněných poměrů nemohla tak, jak by měla pokračovati. Nesmím se o tom moc rozepisovati, neb nejdříve chci podati zprávu o té naší činnosti. Za měsíc prosinec bylo cvičení 8krát, úhrnná návštěva 36, průměrná návštěva 4. Žáci, úhrnná návštěva 32, průměrná návštěva 5, počet cvičení 7 krát. Otázka: Ale co od Nového roku, jaká to bude činnost? Jest to velice smutné, když přijdeme do cvičení a jest nás všech dohromady dva neb tři.

Sbor náš čítal 12 členů, z nichž jest 6 cvičících a dva bratři: Jan Petřík a Fr. Navara žádali odstupní listinu, tak nás zbývá 10 členů, z nichž ještě br. náčelník T. Tuma není přítomen, neb se odstěhoval do New Yorku, ale doufám, jen na krátký čas. Než tento dopis bude čist, bude zase zde zpět. Br. Václav Lázníčka též jest v New Yorku, obdržev cestovní listinu na 3 měsíce, a br. Emil Lázníčka jest ve West Hoboken, N. J. Na místě co sbor má mohutněti, on na členech upadá. Zdejší občani nemohou pochopiti myšlenku sokolskou. Co prý by z toho měli, platit do toho a nic z toho nemít, a sokolovat? Proč by se nadarmo dřel? On se nadře dost v práci, a ještě si řekne, že by byl blázen. Vskutku, takový člověk je tím, čím se nazývá.

Jak jest nás málo, přece činíme se a dokazujeme naši sílu podnikavou i hledíme k tomu, by národnost naše pěstována na dále více. Mohu poukázati, že náš sbor vzal si za úkol, domoci se zde české svobodné školy. Prvním cílem bylo, že jsme požádali místní spolky o pomoc vydržování české školy a zároveň, by zvolili výbor k účeli tomu. A hle! Jaký to obrat nastal v životě našem! Tak se to patří, podati si ruku v ruce a pracovati vespolek!

Ochotně založen zde sbor zástupců české svobodomyšlné školy, který sestává z výborů třech spolků, totiž: T. J. Sokol, Řídu Liberty, č. 9 Č. S. P. D. S. a Čes. obč. nem. pod. spol. Karel Jonáš.

Počítá se zde a ve vřkolu asi na 70 rodin českých. Vyučování dítek započne 5. února v Sokolovně. Dítky vyučovati bude p. Buňata z New Yorku. Volám tomuto podnikovi srdečně Na zdar!

Dne 2. ledna byla pořádána novoroční zábava s vystrojením vánočního stromku pro naši mládež. Věru, zábava byla ušlechtilá a děkujeme p. Buňatovi, že poctil nás návštěvou a za jeho dojemnou řeč, kterou nám přednesl při stromečku o vychování dítek a o české škole. Výtěžek zábavy té jest uspokojivý, neboť činí \$21.75

Ve výroční prosincové schůzi zvoleni úředníci: Starosta Vác. Zabranský, náměstek Frant. Navara, taj. Vác. Tůma, účetní Tomáš Tůma, pokladník Jan Kavčík, náčelník a cvičitel T. Tůma, domácí správce Jan Kavčík, účetní výbor: V. Petřík, Josef Kučera a Jar. Charvát.

Jelikož br. náměstek st. Fr. Navara žádal a obdržel odstupní listinu, zvolen na místo něho br. Josef Kučera.

Končím dopis, doufaje, že v tomto roce jednota naše uznání u jiných krajanů docílí a zmohutní, a volám veškeré činnosti Na zdar!

Václav Tůma, taj.

V Baltimore, dne 1. února 1899. — Sokol Americký! Ačkoli je u našeho sboru dosti schopnějších bratrů pro úřad dopisovatele, přece zůstalo to opět na mně, že prý se má Sokol tužit ve všem a to prý trochu častěji. Nu, o to by nebylo právě tak zle, ale to ustavičné bédování a nařikání, když nic jiného není, pokazí snadno chuť i ku psaní. Doufejme, že bude letos lépe. Vždyť jsme si odpočinuli dosti. Vzhopme se již jednou všichni k lepší činnosti, jak se na nás sluší, a buďme Sokoly.

Ano buďme Sokoly, tak pravil bratr J. Franc ve své řeči, když při poslední schůzi přijímal na sebe úřad starosty. Vždyť přece jsme Sokolové, myslíme si, však jací? Na tuto otázku odpovídal nám dosti jasně br. starosta, když líčil činnost jednoty naší před 5 roky. Tehdy čítala naše jednota 60 členů a dnes 130, a jak to vše tehdy chodilo. Zábavy naše byly ty nejlepší, schůze a pořadová cvičení pravidelně navštěvována a cvičící členstvo čítalo 30 členů.

Dnes vše je velmi smutné. A co jiného zavinilo onu smutnou činnost jednoty naší, než to, že byli jsme jen samá strana a osobní zášť. Bratr starosta projevil též svoje přání, totiž iden, že s největší pilí chce pracovat k tomu, pokud jemu bude možno, by jednotu naši přivedl opět do starých kolejí, jako před 5 neb 6 roky byla, k čemuž přítomní bratři provolali Na zdar!

Dnes ovšem neznáme strany žádné, jsme opět celek, ale přece se dosti často stává, že tu a tam vytryskne ta osobní zášť proti druhému bratru a chytá se i dosti malé příčiny, jen když může druhého ponížiti a kdyby mohli i na osobním majetku poškodit. A tak daleko došel ještě v minulé schůzi jeden člen, že když slyšel, že záb. výbor učinil u druhého Sokola dosti malou objednávku, strašně proti tomu protestoval a co důvod uváděl, že onen druhý bratr při zábavách nic neutráčí. Ty můj božínku! Tedy podle něho by byl sokolský sbor než pro vydrání členů, a zábavy naše než pro výdělek. Takový bratr by měl myšlenku sokolskou trochu lépe pochopit a měl by vědět, že právě toho, který vůbec nikam nechodí, než jednou za čas do schůze, by tam snad ještě dobré věci poškodil, přestali jsme již dávno nazývati Sokolem.

V tělocvičně jest to opět poněkud veselejší. Sokolů navštěvuje cvičení 12, 3 čekanci a žáků 37. Pořadová cvičení pořád jaksi pokulhávají. Za celý minulý rok odbývali jsme je as 5krát. Minulý měsíc dostavilo se celkem as 25 Sokolů ku cvičení. A jakž jinak by mohlo také býti? Pokuty jsme zrušili, že prý Sokol má mít ve všem volnost. Nu, a jak my dovedem tu volnost využítkovat, to bylo po celý rok dobře vidět. Myslím, že to není žádná nemožnost, věnovat svému sboru aspoň tolik lásky, a dostavit se aspoň jednou

za měsíc do pořadového cvičení a jednou do schůze, zvláště starší bratři měli by dobrým příkladem povzbuzovat ty mladší.

Ačkoli již asi před měsícem bylo usneseno, by se pořádaly sokolské večírky a přednášky, nedočkali jsme se posud ničeho, neboť pořádání těchto zábav bylo uloženo zábavnímu výboru, a tu můžeme být jisti, že se toho nedočkáme, až po tom bláznivém masopustě. Zábavní výbor je teď jen zase samý výbor a samý "mitung", a to vše jen k vůli šibinkám, které případnou na den 13. února, a ty přý letos budou "nóbl".

Dramatický výbor přý nám opět připravuje krásnou veselohru as na den 6. března. Bylo by žádoucí, aby pak bratři se k tomuto představení v plném počtu dostavili a tak aspoň naše ochotníky za jich námahu odměnili.

Stranu posluchače do cvičitelského kursu má být rozhodnuto v příští schůzi a jak se dá očeřávat, bude to dosti těžké, neboť starší schopnější bratři, kteří již po delší dobu cvičení navštěvují a též za působení br. Mendika pilně cvičili, buďto se oženili před krátkou dobou, a tu nezdá se jim na tak dlouhou dobu si vylétnout. A někteří opět nejsou tak mocni anglického jazyka *) jak toho potřeba vyžaduje, aby nejen dobře mluvili, ale také dobře psali a četli, tak že nebude jiné pomoci, než vybrati některého z těch mladších.

Na zdar!

Frank Štětka, dop.

V Chicagu, Ill., dne 1. února '99. — Zvolen byv dopisovatelem do Sokola Amerického pro tento rok, s rozpaky chápu se pera, bych o našem sboru též zprávu podal. Nevím zda možno mi bude zastávat náležitě co jest mně uloženo. Ale jak se říká, "že učený s nebe nespád", tak i já doufám, že se do toho nějak vpravím, ať je to už jakkoliv. Ve schůzi celoroční (sboru Vlast) zapomenuto bylo na dopisovatele do Sokola Amerického, což jsem já ve schůzi příští přednesl a zároveň podotkl, že minulý dopisovatel málo o sboru do orgánu byl napsal. Nu a co se nestalo. Tu jeden bratr ferina hned, že navrhuje dopisovatelem mne, když jiného umím kázat; abych to přijmul, že uvidí jak se umím přičiňovat — a bratři, aby snad to nepřišlo na některého z nich, hned podporovali. Co jsem ubohý měl dělat, chtěj nechtěj musel jsem přijmout. Podruhé budu moudřejší.

Předně musím se zmínit jak jsme pokročili minulý rok. No, hezké je to! Ani bych to neměl psát, neb necvičili jsme takřka nic. V letě nám bylo moc horko a nyní v zimě v naší tělocvičně nemožno nám cvičit, neb jest tam hůř než někde na Alašce. Ale co se týče platu, to majitel musí dostat, ať cvičíme nebo ne, je-li nám teplo nebo zima. Myslí as sobě, těm není zima, ti se tam zahřejí!

Ano, zahřívání jsme se od začátku založení našeho sboru každou zimu! Však nyní jsme uznali, že nám to více škodilo než prospělo. Cvičit v kruté zimě a dobře platit, to nám bylo trochu moc. Někteří bratři navštěvujeme Sok. Slovanskou Lípu a věru že mezi bratry Sokola Slov. Lípy se bratrsky pobavíme a řádně sobě zacvičime. Oni vždy milerádi nás uvidí a do jejich středu přijmou, takže jim volám Na zdar!

Že v letě jsme tak moc zanedbali, hlavní příčinou bylo, že majitel naše večery pronajímá pro všelijaké plesy neb schůze politické a když byly naše večery prázdné, tu zas se nedostavil bratr cvičitel. Bratři pak takto sklamaní ostanou raději doma jeden po druhém, aby některý v řady naše více nevstoupil.

Za to se tento rok na to pěkně připravujem, jak jen zima pomine. Sbor se rozhodl, že bude vyučovat žactvo úplně bezplatně a členové též slibují, že pilně budou cvičení navštěvovat, což doufám, že sbor přivede opět do starých kolejí. Nuž bratři, jen splňte co slibujete a já vám již předem volám Na zdar!

Příští sobotu, totiž 4. února, budeme odbývat maškarní ples, jenž doufáme, že se k naší uspokojenosti vydaří. Také jest na čase, vždyť tak velké vydání každý měsíc by nám tak malému sboru vydržet nebylo možno, kdyby nás naše zábavy nedržely.

Konče můj první dopis znamenám se se sokolským pozdravem
Na zdar sborům NJS! Karel J. Hanuš, dopisovatel.

*) P. r. Zuřnost angličtiny přece se od posluchačů příštího cvičitelského kursu N. J. S. nezdá.

V New Yorku, dne 2. února 1899. — Jako ledová sprcha učinila asi zpráva náčelníkova, podávaná ve schůzi na Sokoly, kteří na cvičení pohlížejí aspoň trošinku ze sokolského stanoviska. 35 ze 460, byla průměrná návštěva cvičení v roce 1898 u T. J. S. ve Velko New Yorku, a to se mnohý z nás usměje, když se řekne, že tam a tam, u té jednoty jich cvičí 5-6 ze 20, nu a u nás cvičí teprve 2 ze 26. Jsme to chlapi! a ani se nezačervenáme. Aby tu ledovou sprchu trochu osušil, a abychom si již docela nezoufali, tedy oznámil br. náčelník, že tento měsíc, totiž v lednu, jest zapsáno 60 cvičenců. Jest to sice také málo, ale jen když kape, a kdyby každé cvičení přibyli 2-3, tedy bychom snad také dostali někdy o společném cvičení cenu z nejčestnějšího zastoupení, jako již po dvakrát cenu obdržela nejslabší jednota ve Vých. župě, jednota brooklynská.

Příští společné cvičení všech okolních jednot župy Východní bude odbýváno u nás někdy v dubnu, a tu se rád podívám, jak se necháme vidět. Jako obyčejně asi, neboť marné jest vše. Náčelník může si plíce vymluvit, starosta může sebe důtklivěji bratry žádat a jim poukazovat, jaké výhody jim plynou z tělocviku, že si tužime naše dosti chatrné a v továrnách při sezení a ve zkaženém vzduchu teprve se ztrácející zdraví, my posloucháme a "kejvneme" a již nám to zase druhým uchem vyleti, a tak zůstáváme pořád stejní. Že v málokteré jednotě najde se taková lhostejnost, netečnost a liknavost, jako v jednotě naší, to by žádný neuvěřil, povážíme-li, že máme přes půlpáta sta členů.

Co se činnosti tělocvičné týče, nejsou na tom sestry Sokolky o mnoho lépe; jich cvičí ze 160 asi 9-10, dohromady s čekankami asi 30. Cvičitelem jejich jest bratr Ferd. Martyny a ačkoli se čini co může, přece Sokolek více do cvičení přilákati není s to.

Jest snad zdejší Tělocvičný sbor dívek a paní nejsilnější tělocvičný damský sbor v Americe, ale na dopisovatelku do Sokola se přece nemohou zmoci. Aby ale neřekly, že jsem "takovej", tedy na ně prozradím, že budou hrát "Diblika" v Sokolovně a ve prospěch Sokolovny dne 5. března t. r. Sokolové by měli ve prospěch tohoto představení co možná nejvíce agitovati. Vzítí si listky do předprodeje, tak abychom sestřím dokázali, že si jejich ochoty a přičiňování dovedeme vážiti a je oceniti.

"Na oltář vlasti" jest název příštího divadelního představení, které uspořádá náš dramatický sbor dne 19. února, tedy v neděli, a jelikož jest to hra skrz za vlastenecká, neboť děj odehrává se v týž den, kdy po vlastech českých rozléta se truchlivá zpráva, že z krejčárků a z mozolů lidu českého zbudované Národní Divadlo bylo požárem zničeno, možno očekávati, že bude slušná návštěva. A jelikož při představení tom budou sborové zpěvy a jiný obraz, tedy má výkonný výbor dram. sboru dosti práce s vypracováním a nastudováním kusu. Dopadne-li to tak, jako s "Archou Noemovou", pak si bude moci dram. sbor gratulovat. Nevydělalo se sice mnoho, ale souhra a vůbec vše bylo pěkné. Totéž platí i o "Potrhlem ševci", jenže na Nový rok byla návštěva, nu, jako na Nový rok. V "Arše Noemově" jsem poprvé viděl "pohostinský" vystoupit Sokola Al. Wokala, který byl hrdinou večera a svého "duchaplného pašáka Koblihu, kterému nebylo ničeho zapotřebí", sehrál znamenitě, opravdu jsem ani nechtěl věřit, že jest to náš Wokal.

V dramatickém sboru pozorovati jest nyní docela jiný život, jiný ruch a jiný pořádek. Kdyby tak čile to chodilo ve cvičení, to by bylo vše veselejší vůbec. V žádném odboru to není tak smutné jako ve cvičení, to jest, co se návštěvy týče, a přece v dramatickém sboru jsou titíž lidé co dřívě, a přece to jinak chodí. Co jest toho příčinou? Zajisté že dobrá vůle, a té kdyby bylo všude, pak by bylo jinak.

V dramatickém sboru vedle řiditele Sokola Kafky, Hrbka a Veselého, působí dosti dobrých sil, takže máme ochotníky dobré a i damské síly jsou nyní dobré. Na prvním místě sluší jmenovati pí. Hamplovou, která je vždy a všude na svém místě, pí. Wokalová též vždy se přičiňovala, aby úlohy své se čestně shostila. Z novějších jsou to Sokolky: Albína Černá, M. Bálkova a T. Červová, v kterých si dram. sbor dochová dobré ochotnice.

Před svátky a sice 12. prosince zemřel Sokol Exner v Newarku. Pokud byl v New Yorku, býval vždy činným a upřímným Sokolem.

Po svátcích a sice dne 7. ledna odpoledne zemřel Sokol Stan. Čička, 36 roků stár. III. sbor jej doprovodil k poslednímu odpočinku dne 10. ledna.

V sobotu, dne 7. ledna však mnohem smutnější událost rozechvěla mysl všech Sokolů, když rozlétna se zpráva, že Sokol Jan Pulec, bývalý starosta jednoty naší, pádem s okna se zabil. Sokol Pulec byl trochu nemocný na chřipku a tu večer zdálo prý se mu, že pronásleduje zloděje, a tu vyskočil z okna třetího poschodí na ulici, roztříštil si lebku a vědomí více nenabyl. Členem jednoty byl na 20. rok, a kdo jej znal musí doznat, že jednotu svou miloval jako svou vlastní rodinu, učinil vždy co mohl i pracoval kde mohl, a takových Sokolů opravdu želíme. Zanechává nám syna Jana, také již Sokola a za nedlouho bude i mladší syn též Sokolem. Pohřbu účastnil se IV. sbor a staří jeho druhové skoro všichni jej přišli na poslední cestu vyprovodit. Nad rakví promluvil v Sokolovně bratr starosta a pěvecký sbor zapěl chorál "Dřimej klidně" s průvodem hudby. Tak z našich řad odešel starý, upřímný Sokol, který se obětoval vždy ku práci jakékoliv, jen když věděl, že tím jednotě prospěje. Budiž mu země lehkou.

Ve schůzi, dne 30. ledna vyloučení byli pro neplacení následující:

Bortlík Jos., Breda Boh., Krejčík Václ., Lhota Jos., Tyller Jos., Teishner Jan. Odstoupili: Brodský Fr. a Novotný Vác. Dne 31. října m. r. vyloučen též Frant. Šimák, jehož jméno v Sokole jsem opomenul uveřejnit. Dne 30. ledna následující, nyní již Sokolové, byli přijati: Ang. Krejčík, Ant. Petránek, Alfred Velebil (přispívající), s odstupní listinou Karel Šindelář a Hugo Sekyra.

Navrženi jsou pak pánové: Němec Karel, Schön Frant., Chvátel Václ. a Jelínek Emil.

Zpráva účetní byla ve schůzi přijata. Z ní vychází na jevo, že příjem byl asi následující:

U pokladníka z roku '97	-	-	-	\$ 320.32
Ze zábav	-	-	-	807.57
Na příspěvcích od členů	-	-	-	3682.16
Od záků a čekanců za celý rok	-	-	-	191.70
Vstupné a příspěvky od nových lidí	-	-	-	81.25
Vracené půjčky	-	-	-	115.92
Od výk. výboru	-	-	-	50.00

Úhrnný příjem za celý rok byl \$5248.92.

Vydání:

Nemocným	-	-	-	\$ 640.91
Výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské	-	-	-	376 80
Svob. škole	-	-	-	92.60
Zástupcům do sjezdu	-	-	-	214 00
Východní župě	-	-	-	69.05
Služné cvičitelům a úředníkům	-	-	-	534.00

Sboru důvěrníků odvedeno \$2598.80.

Jsou ještě menší vydání; uvedl jsem zde pouze hlavní položky.

Celé vydání jest \$5329 43. Schodek \$80.51.

Na zdar!

Al. Bohdanecký.

V Detroit, Mich., dne 2. února '99. — Zvolen jsa opět za dopisovatele do Sokola Amerického, musím svému úkolu dostátí. V naší předposlední schůzi, která vždy se odbyvá druhý pátek v měsíci, zvoleni následující úředníci pro příští rok: Starosta Anton Šusterka, náměstek J. Maršík, tajemník Boh. Masák, účetní Josef Vimr a Martin Červený domácí správce.

Tedy rok starý pryč! A rádi jsme tomu, neb stále trápil nás nemoc a nemoc je zlá věc, jak pro bratra nemocného tak pro spolek, neb máme 4 dollars podpory a když dva neb tři jsou nemocni, ubývá na úsporách. Snad tento rok nám přinese a všem Sokolům vůbec, více zdraví, bychom mohli lépe ku předu a zpátky ni krok!

Náš výbor majetku dal siň do prodeje, a kdyby ji mohl prodat, stavěli bychom trochu větší, neb až dosud užíváme jednu místnost pro všechno; pro školu, cvičírnu, tančírnu atd., ač bylo by zapotřebí více místa. Kež se to výboru majetku podaří.

Dvacátého druhého ledna pořádal sbor náš Besedu, ku které se sešlo neočekávaně obecnstva. Program byl dosti bohatý, takže každého pobavil, i jest naděje, až něco podobného budem opět pořádat, že se zase v plném počtu dostaví. Zvláště obecnstvo bavili od Sokola Budivoj br. Kostka a br. Ulman, výstřepem "Harfenice". Rozjařili všechny přítomné tak, že tleskot nebral konce, začež oněm bratřím jménem sboru vzdávám vřelé díky.

Na den 29. ledna byli jsme pozváni od Social-Turn-Vereinu z východní strany, závodit o pohár, který jsme na podzim prohráli. Den nadešel a my počtem osm jsme se dostavili. Cvičili jsme opět na hrazdě, bradlech, koni na dél a šif a skok vysoký. Když posledně jsme jim dovolili skok vysoký, žádali jsme je o vzpírání činek nebo šplhání, čemuž oni nedovolili, poněvadž jsou ve skoku dobře vycvičeni a tu hned o hodně bodů byli ku předu. Na nářadí jsou též někteří výborní, ale ne o tolik bodů co oni měli zaznamenáno jejich soudci, to bylo trochu nesprávné, o čemž jsme se přesvědčili. Na výkon na hrazdě, vzepření u zákmihu, přemyk, vzepření sklopno a skrčku dostali jsme od jejich soudců 2 body, kdežto od našich 4—4 a půl. Proto také měli tolik bodů, lépe by bylo s nimi nic nemít — ale ještě jednou se přičiníme se naše síly stačí, zdali nás opět tak nesklamou.

Dne 11. února pořádná maškarní ples "Tisic a jedna noc". Jest přáním, by se vydařil a abychom něco při něm vyzískali. Též přišel návrh ve schůzi, by každý sobě opatřil stejnokroj (neb už 2 roky nebyli jsme pohromadě) a týž aby jen v čas sborem určený směl se nositi a ne jak se stává, že v něm bratři konají všechnu práci. To se ale jednomu br. nelíbilo; žádal za slovo a pravil: "To bylo by hezké, když si to za své peníze pořídím, abych si to nesměl nosit kam bych já chtěl: kdo mi má co poroučet?"

Bratru tomu se nedivím, on zajisté ještě nečetl ani jedno číslo Sokola Amerického; škoda, že za něj musí platit!

Ještě jednou a naposled se zmíním o užívání tabáku. Vim, že už s tím každého omrzím a sebe nejvíce. Každý třetí pátek odbýváme pořadové cvičení a někteří bratři si to zmatli a myslí, že cvičení v plivání po podlaze, neb náš domácí správce musí hned za námi v patách podlahu čistit. Není to hanebné, když se napomenou bratři a oni přece dál tu nezdochnu, ten zlořád, provádí? Nekouřit, o tom ani řeč, a plivání? Když tedy si to některý br. nemůže odvyknout, má se dostavit na příště před pořadovým o půl hodiny dřív, aby mu mohla být vzata míra na košík před ústa, na útraty sborové. Za Sokol Podlipný, Anton Šusterka, dopisovatel.

V Chicagu, dne 2. února 1899. — (Z T. J. S. Čechie.) — Jsme lidé české povahy a to znamená, že kdybychom snad byli dva, tak jeden druhému jsme na překážku. Takový úsudek sobě musil udělat každý čtenář z dopisu našeho dopisovatele v minulém čísle S. A., kde se zmiňuje o naši starši a mladši četě. Ano, takových úspěchů se dodělal náš sbor za dvacet let! Ale i tento nezdar by nám mohl prospět, kdybychom z něho chtěli poučení čerpat a sice: "jedna neúspěšnost plodí druhou", "chybu napravit není nikdy pozdě".

Za minulý rok měl náš sbor více cvičitelů než cvičících členů při veřejném cvičení 23. listopadu m. r. a to z různých příčin. První cvičitel neměl práci, proto se dal na vojnu, druhý za nedlouho musel pracovat přesčas, třetí musel přestat cvičit, že dostal práci na noc, čtvrtý nebyl šťastnější než první, ale přec ten poslední čas m. roku dodržel co cvičitel. Též cvičitel Sokolek poslední dva měsíce m. r. pracoval až do 8 hodin, tak že přicházel přímo z dílny do tělocvičny a do schůzi až po půl devate. Kdo toto zlo nám má odstranit? My se máme podívatí jeden na druhého a říci si, že to nemáme ve stanovách? A tím věc tu odbýt? Proč máme ve stanovách, že máme býti občany Spojených Států, když máme býti němými v našem národohospodářském a politickém zřízení? Jak možná docílit toho, co jest nám třeba, když i maloobchodník a maloprůmyslník nemůže sobě dopřát ani jedné hodiny v týdnu jemu milého zotavení v tělocvičně, jsa nucen den co den od časné hodiny ranní až do noci věnovat veškeren zřetel svému počinu, aby kapitál nezničil jeho existenci. Konkurent nešetří ani svého jmění ani svého zdraví, tím méně svých zaměstnanců, jen aby svého soupeře na mizinu přivedl. Již tomu bude 300 let, co Jan Amos Komenský se snažil, by lid sobě rozdělil den takto: 8 hodin k práci, 8 k počinu a zábavě a 8 k odpočinku. A jak my se o toto započaté dílo zasazujeme, aby bylo uskutečněno? Či není nám toho třeba?

Nejsem přítelem sjezdů a proto si nedovolím podotknout, že tam mělo být vzpomenu též, že dlouhá pracovní doba a nucená zabálka (nedostatek zaměstnání) jsou účelu našemu škodny. Že by v našich sborech byly pořádné členské rozhovory o této otázce, to mně ani nenapadne, protžže to trochu znám, proto se jen obra-

cím na některé dopisovatele, zdali ti uznají za nutno v úvahu vzít tuto věc.

Někdo mně třeba řekne, že jsme v svobodné zemi a každý že si může počínat jak chce. Ale tento prapor strýčka Sam-a nezakryje ono vyhostěné pokolení, které též roste na tomto národním poli a které, jak denní zprávy časopisů odhalují, zvláště tento týden, ani svých údů uchránit nemůže před mrznutím. A podpora jemu udělená prospěje jen na čas (někdy je také ke škodě) a občana zdravých údů jest nedůstojná.

Souhlasím s těmi co uznali, aby naše tiskové práce byly zadávány jen do uniových tiskáren. Tim arcí S. A. přijde nám každému členu as o celé dva centy ročně draž. Touto obětí dosvědčujeme, že nám není lhostejno, jestli jest pracující lid libovolně vysáván od svého zaměstnavatele. Ale tento skutek považují naši papíroví vlastenci (někteří novináři) za přímo drzý, a jak by ne, když se vyřkne, že český dělník je v právu klásti podmínky svému zaměstnavateli tak, jako každý řádný občan na svém spoluobčanu má požadovat. A kdo se snaží poškozovat tuto věc spravedlivou, ten je jak kněz, neb ten nechce znáti lidské rovnosti.

Na zdar!

Josef Sedloň.

V Long Island City, 3. února '99. — Byl bych již dopis zaslal do čísla minulého, avšak neměli jsme provedenou volbu úřadníků, jež jest následující: Starosta M. Traneček, místo starosta Tomáš Kaska, protokolní tajemník M. Beneš (na nějž budíž dopisováno), pokladník A. Vančura, náčelník Fr. Vančura, podnáčelník J. Uher, hosp. správce J. Koutník.

Ačkoliv sbor náš čítá 70 členů, nebylo možno ve schůzi celoroční zvoliti starostu a náměstka. Velmi smutné bratři! Hrání si na Sokola, ale úřad přijmouti, — toto! Nebyti našeho dlouholetého a obětavého Sokola M. Trunečka, tedy by byl sbor náš bez starosty. Budiž mu dík za to.

Jak jsem již dříve uvedl, jest nás 70 členů, ale do cvičení jich chodí sotva 7, tolikéž čekanců. Pořadová cvičení jsou však dosti četně navštěvována. Před 2 roky, ačkoliv nás bylo asi polovic, přece nás více cvičilo. Tehdy byl založen tak zvaný "sbor veteránů", jenž se sešel plně po třikrát a od té doby dost, ani jednou.

Nešlo by něco podobného opět zaříditi? Nemyslím však tak na krátko.

Jest ovšem mnoho bratrů, kteří přistupují k jednotě naší, by podporovali naši českou školu, již dosti velkým nákladem vydržujeme, avšak začít by jim neuškodilo.

Odbor dramatický zdárně pokračuje. První kus, jenž se dával (Čeledin a mladý pán) se velmi vydařil a všeobecně libil. V odboru samém mělo by býti více svornosti — inu, každý má svého "koníčka."

Šibřinky, jež jsme pořádali 28. m. m. se vydařily nad očekávání skvěle, až na to, že mělo býti více mužských masek.

Na zdar!

Jos. V. Svoboda.

V Newarku, dne 3. února 1899. — Jsa zvolen dopisovatelem do Sok. Am. pro letošní rok, chápu se péra, bych mohl několik řádků o činnosti naší jednoty podat. Cvičení, jak nahližím, navštěvují nyní pilněji členové než poslední dobu a doufám, že vše lepší oživne tímto rokem.

Jak jsem se doslechl, chce náš náčelník, br. Ant. Peřina ml. odměňovat nejpilnější cvičící členy nějakými cenami. Taktéž i naše drobotina se tuží, obzvláště žakyně navštěvují pilně cvičení každou neděli odpoledne. Cvičení pořadová, kteráž nebyla posledním časem ani navštěvována, též doufám, že nyní budou pilněji navštěvována. Zároveň vás žádám, bratři, abyste se dostavili v určitý čas na místo, neboť nyní budou pořadová cvičení odbyvána vždy před schůzí sborovou, takže bratři nebudou se moci vymlouvat, že neměli čas. Prozatím dost.

Též musím oznámiti, že naše jednota zvolila si následující úředníky pro letošní rok: Starosta br. Adolf Pitterman, náměstek Jos. Hobsa, tajemník, jednatel a dopisovatel Vinc. Rychetský, účet, Vinc. Peřina, pokladník Fr. Janů, podnáčelník a hosp. správce Vác. Ptáček, náčelník Ant. Peřina ml., knihovník Jos. Mádlík, výbor účetní: Ant. Peřina st., Fr. Mika a Karel Hamberger. Výbor zábavní: Jos. Krásný, Ant. Peřina ml., Fr. Janů, Jos. Vojtěch a

Vinc. Rychetský. Vyšetřující výbor: Jos. Hobsa, Karel Hamberger a Vinc. Peřina. Výbor školní: Fr. Drastal, Karel Hamberger a A. Peřina ml.

Doufám, bratři, že povinnosti, jež jste na sebe vzali, pilně a s ochotou konati budete.

Něco o zábavě. Jak každý rok, tak i loni pořádala dne 31. prosince naše jednota sylvestrovskou zábavu a musím doznati, že naši přátelé se jak se patří pobavili. Byla sehrána fraška pod jménem "Strašidlo v ševcovské dílně", kteráž uvedla obecenstvo do nejlepší nálady, jakož i solový výstup "Vzdýchth tháthík tho théž dhalak thak", jež přednesl p. Ed. Novák. Dále přednesl br. Fr. Klán solo na housle a doznávám, že bylo čistě a hladce předneseno, neboť toho důkazem byl bouřlivý potlesk obecenstva. Ku konci přednesl br. V. Procházka solový výstup "Pražský pepík", začež byl též potleskem odměněn. Pročež vzdávám jménem T. J. Sokol Newark srdečný a vroucí dík předně řediteli divadla, p. Ant. Mirtelovi, kterýž již mnoho dobra pro naši jednotu učinil. Též nechť přijme vřelý dík sl. A. Freyova, p. Ed. Novák, jakož i všichni účinkující bratři ochotníci. Doufejme, že i nadále naši věrní přátelé zůstanete, jakož i vaši pomocnou ruku nám neodepřete, a protož provolávám všem vespolek srdečné a hřimavé Na zdar!

V. Rychetský, dop.

V Chicago, dne 5. února 1899. Rád chápu se péra, abych v milém Sokolu Americkém podal zprávu o činnosti Sokola Chicago, doufaje, že každý rád dočítá se, jak v jiných sborech Sokolové pracují. Sám vždy toužebně očekávám každého šestnáctého Sokol Americký, kterýž pilně pročitám. Náležím k několika spolkům mimo Sokola, však žádnému tolik lásky a účasti nevěnuji jako sboru sokolskému, jsa přesvědčen, že tento zasluží pro své vlastenecké snahy nejúčinnější podpory. Jak těším se tomu, kdy dozvídám se, že věc sokolská zdárně pokračuje přes všechny obtiže a překážky.

U nás jde vše náležitě, začež máme na prvním místě děkovati našemu starostovi V. Červenkovvi, který rozvázným a skutečně sokolským jednáním dovedl toho docíliti, že ve schůzích našich jest vždy potřebného souladu, tak že každý rád je navštěvuje. Také ve cvičirně jest život bratrský, jen mělo by ještě více členů cvičení navštěvovati, k čemuž doufám, že také jistě brzy dojde.

Přízeň obecenstva našemu sboru je značná, jak se ukázalo opět o našem maškarním plesu "Ve sněhulce", jež pořádali jsme dne 28. m. m. Na místě tom dovolují si poděkovati milé T. J. Sokol v St. Louis (ku které jsem dříve patřil) za zapůjčení obleků k zmíněnému plesu a Sok. Vaňkovi za ochotné jich zaslání.

Dne 14. t. m. pořádáme ples "Z nouze". Přál bych si, aby vše se nám dařilo, by mohli jsme překročiti ku stavbě tělocvičny, k čemuž již dávno přípravné práce byly konány. Do nové tělocvičny pak by snad chodili cvičiti i ti, kteří dnes se vymlouvají, že naše dosavadní místnost jest nedostatečnou.

Přeji všem Sokolům hojně zdaru v tomto roce.

F. J. Beneš.

Zápisy o schůzích výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 23. ledna 1899. — Starosta, br. Wokal, zahájil schůzi. — Členové všichni přítomni. — Zápis o minulých schůzích přijat. — Plzeňský Sokol z Chicaga zaslal čtvrtletní zprávu a \$29.10, \$50.00 strhuje si jako podporu na dětskou tělocvičnou školu. — Sokolský sbor z Black Wolf, Kans., hlásí se k N. J. S. Jednatel dotyčnému sboru vysvětlení již zaslal, odpověď však dosud nedošla. — Jednota milliganská žádá tělocvičné spisy. Jednatel vyřídí. — "Budivoj" z Detroit posílá \$9.00. — Účet jednatelův za poštovné od 17. listopadu do 23. ledna, znějící na \$4.15, přikázán k výplatě. — Sokol "Cleveland" z Clevelandu zaslal protest proti jednání výkonného výboru u příležitosti zadávání tisku Sokola Amerického. Bratři Říha, Brodil a Pavlík zvoleni do výboru, jenž vypracovati má do Sok. Am. objasnění, proč výk. výb. tak a ne jinak jednal. Pořadatel listu má být požádán, aby podle usnesení sjezdu žádných polemik do orgánů nepřipouštěl. — Jednatel oznamuje, že 14. jednot dosud neposlalo zprávy za čtvrté čtvrtletí a dvě za třetí čtvrtletí. Jednání o tom ponecháno do příští schůze. — Výbor zvolený

ku prohlédnutí klobouků podá zprávu v příští schůzi. — Na to schůze starého výkonného výboru ukončena a po pěti minutách zahájena schůze nového výk. výboru bývalým starostou. Dle odevzaných pověřujících listin zvoleni byli: z jednoty newyorské Josef Brodil, Alois Wokal, Josef Říha, Josef Wocel, Frant. Lier st., August Tesař a Jan Pavlik; z jednoty long-islandské Frant. Vozáb a Vincenc Zvonik; z jednoty morrisanské Maxmilian Grabenstein; z jednoty brooklynské Frant. Kačerovský. Všichni bratři jsou přítomni vyjma br. Vinc. Zvonika. Na to přikročeno ku zorganizování výkonného výboru volbou. Usneseno, by volba jako jiná léta byla přímou, bez navrhování. Starostou zvolen br. Al. Wokal, náměstkem br. Frant. Vozáb, jednatelem br. Josef Říha, zapisovatelem br. Frant. Lier, jenž volbu nepřijímá z toho důvodu, že nezbyvá mu dostatek času k řádnému vykonávání nových prací, jež sjezd zapisovatelé nového výkonného výboru uložil. Při druhé volbě obdrželi bratři Wocel a Grabenstein stejně hlasů. Br Grabenstein oznamuje, že vzdává se ve prospěch br. Wocla a tentýž při třetí volbě zapisovatelem zvolen. Pokladníkem zvolen br. Josef Brodil. Usneseno, by výbory stížní a ku prohlížení stanov nebyly stálé, nýbrž aby je starosta jmenoval pro každý případ zvláště. Do výboru tělocvičného jmenoval starosta bratry Tesaře, Pavlika a Líera, do výboru účetního bratry Grabensteina, Kačerovského a Zvonika. — Pau Tom. Čapek zasílá 3 výtisky brožurky "Bohemia Past and Present". Br. Tesař navrhuje, by celý náklad (1000 výtisků) byl od p. Čapka převzat a jednotám ku koupi nabídnut. Po delším jednání konečně br. Tesař vyslán, by s p. Čapkem o věci té podrobněji jednal. Po svém návratu br. Tesař oznamuje, že pan Čapek jest ochoten přenechat výk. výboru 500 brožurek za \$8.00. Přijato a brožurky nabídnuty budou jednotám ku koupi, aby je mezi své sousedy Američany rozdaly a tím příležitost ku seznání národa českého v minulosti i přítomnosti jim poskytly. — Jednota morrisanská žádá o nový diplom členství, poukazující k tomu, že starý jest nedostatečný. Zapisovatel vystaví jí diplom nový. — Po usnesení, aby schůze pravidelné jako až dosud odbývány byly první pondělí každého měsíce a aby totéž připojeno bylo k adresáři v listu, schůze skončena.

Fr. Lier, zapisovatel.

New York, dne 6. února '99. — Schůzi zahájil starosta br. Alois Wokal. Zápis o poslední schůzi přijat. Nepřítomni Sokolové Fr. Lier, který se pro nemoc omlouvá a Frank Kačerovský. — Dopisy: Těl. Jed. Slovanská Lípa v Chicagu žádá za prodloužení platební lhůty a nabízí dáti záruku za dluhující částku. Lhůta prodloužena do 1. dubna bez záruky. — Jednota Svornost žádá za posečkání. Pění vyhověno. Jednatel oznámil, že skříň na časopis je hotova a předkládá účet na \$11.75. Poukázáno k vyplacení.

Br. Fr. Lier podává účet za 1000 náčelnických zpráv na \$5.00 a 5000 stanov \$49 40, zaslání těch samých \$14.76. Má býti vyplaceno. Zapisovatel podal účet na \$10 za rok 1898. Poukázán k vyplacení. Česko-Zábavní Sokol v Clevelandu zaslal \$34 40. Klat. Sokol \$25. Těl. Jednota v Plattsmouth žádá o poshovění do příští schůze; povoleno. Jednota v Oxford Junction žádá též za posečkání; posečkáno. Jednatel oznamuje, že peníze, které od Jednoty Čechie v Chicagu dne 22. prosince zaslány býti měly, dosud nedostal. Jednatel četl svoji zprávu za rok 1898. Zpráva přijata a bude uveřejněna v Sok. Am.

Následující jednoty dluhují:

T. J. Tyrš, Chicago, 4. čtvrtletí.

Plattsmouth 2. a 3. zprávu a poplatek i zprávu za čtvrté čtvrtletí 1898.

Jednota v Clarkson, Neb., dluhuje 2., 3. a 4. zprávu a poplatek za ně. Jelikož po mnohém upomenutí žádná zpráva od nich nedošla, byla jednota pro nekonání povinností vůči Nár. J. Sokolské ze sbratření suspendována.

Těl. Jednota Sokol v New Yorku dluhuje zprávu za čtvrté čtvrtletí. T. J. v Brooklyně dluhuje též zprávu za čtvrté čtvrtletí.

Sokol Cleveland v Clevelandu za třetí a čtvrté čtvrtletí.

Těl. Jed. Sokol v St. Louis 3. a 4. čtvrtletí.

„ v Humboldt, Neb., zprávy a příspěvky za třetí a čtvrté čtvrtletí.

Těl. Jednota Svornost za čtvrté čtvrtletí.

Čechie v Chicagu za třetí a čtvrté čtvrtletí.

Těl. Jed. ve Filadelfii zprávu a příspěvky za čtvrté čtvrtletí. Dále dluhují jednoty: South Omaha Čech v Clevelandu, Klatovský Sokol v Chicagu, Jednota ve Schuyler, Neb., Little Ferry, N. J., Podlipný v Detroit, Tabor v Chicagu, v Oxford Junction, Ia. a Slovanská Lípa.

Jednatel si stěžuje, že seznamy a adresy členů, o které již dávno žádal, dosud neobdržel. Jednoty jsou žádány, aby správněji zasílaly, aby se předešlo výčtkám, že časopis správně nedochází. Sokol jednatel má dopsat do Sokola Pražského ohledně zvýšení předplatného pro Ameriku. Zpráva stížního výboru čtena, přijata a má býti v Sokole Americkém uveřejněna. Přijata nabídka na dodání sokolských klobouků od Sokola Václava Kunáška z Astorie, L. I. City za \$1 25 po srážce 3 procent. Kloboučník má dodat 43 klobouky co vzorky, ty mají býti dodány jednotám a jeden výkonnému výboru. Klobouky jednotám co vzorky zaslané mají zaplacený býti, mimo ten, který výkonný výbor si ponechá. Starosta jmenoval následující k vyřízení záležitosti s kloboučníkem: Vinc. Zvonik, Frank Vozáb a Josef Říha.

Těl. Jednota Sokol v New Yorku žádá \$50 příspěvek na tělocvičnou školu pro rok 1898. Žádosti vyhověno a pokladník poukázán \$50 jednotě newyorské vyplatit.

Na to schůze skončena.

Josef Wocel,
zapisovatel.

Příjem a vydání N. J. S. od 1. února 1898 do 31. ledna 1899.

Příjem.

Od sboru příspěvky a zápisné.

Abie	\$ 32.00
Baltimore	107.50
Bohemia	21 00
Brooklyn	20.40
Bruno	17.80
Cedar Rapids	160.30
Clarkson	17.50
Cleveland: Sok. Cleveland	58.50
Sok. Čech	142.70
Č. Záb. Sokol	73.40
Crete	39 20
Detroit: T. J. S. Budívoj	51.30
„ Podlipný	81.20
East Islip	16.50
Humboldt	5.20
Chicago: Plz. Sokol	216.50
Sokol Chicago	111.20
„ Slov. Lípa	122.50
T. J. Klat. Sokol	40.00
T. J. S. Čechie	70.30
„ Tabor	28.90
„ Tyrš	58.10
„ Vlast	43.70
Linwood	11.00
Little Ferry	10.60
Long Island City	57.70
Manitowoc	19.60
Milligan	65.80
Milwaukee	93.60
Newark	17.50
New York: T. J. S.	376 80
„ Svornost	21.40
Omaha	65.90
Oxford Junction	13.28
Philadelphia	43 60
Plattsmouth	13.70
Prague	26.60
Schuyler	44 80
So. Omaha	38.70
St. Louis	161.70
St. Paul	35.90
Westfield	41.40
Wilber	17.00
Wilson	21.20

2,733 48

Různé příjmy	13.10
Za knihy 9.67 a 50	10.17
Splaceno na zálohu na náš.....	30.00
Předpl., ohlášky a čísla Sok. Am.	150.58
Ze závodů v Omaze.....	199.53
Úhrnem.....	\$3,136.86
Hotovost z r. 1897.....	849.01
Úhrnem	\$3,985.87

Vydání:

Odevzdáno z různých příjmů	\$12.90
Služné jed. a pokl.....	110.00
Různá vydání	25.10
Za knihy, Sok. Pražský a výlohy s tím.....	86.92
Tiskopisy	15.25
Poštovné, tel., dovozní a pod.....	10.64
Přísp. na denní tělocvičné školy.....	200.00
Sokol Americký	1,539.05
Sjezd a závody	424.57
Úhrnem.....	\$2,424.43

Příjem.....	\$3,985.87
Vydání.....	2,424.43

Hotovost na r. 1899.....	\$1,561.44
a sice na bance a u pokl.....	\$1,222.44
v úpisech Spoj. Států	339.00
Úhrnem.....	\$1,561.44

Příjem a vydání N. J. S. v měs. lednu 1899.

Příjem:

2. ledna. T. J. S. v Milligan za IV. '98	\$14.00
4. „ „ Bohemia v Bohemii za IV. '98	4.20
„ „ Vlast v Chicagu, dopl. na IV. '98..	4.10
„ „ J. Benedikt, Winfield, za knihy62
6. „ „ Č. Am. Jed. Sokol St. Paul,	
za II.—IV. '98	15.60
J. Tyrš C. R. Sokol, Ced. Rapids, za IV. '98	16.40
9. „ S. J. Blesk, Baltimore, za IV. '98.	25.50
11. „ T. J. S. Budivoj, Detroit, za IV. '98.....	9.80
„ K. Jonáš, Abie, dopl. na III. '98..	1.20
za IV. '98..	8.40
„ Crete, za IV. '98.....	9.80
16. „ „ Omaha, dopl. na IV. '98	15.30
přeplaceno80
„ Milwaukee, dopl. na IV. '98.....	20.70
přeplaceno	1.00
21. „ „ East Islip, dopl. na IV. '98.....	2.80
přeplaceno20
23. „ Č. Am. Sokol, Manitowoc, za IV. '98....	8.30
Sokol "Chicago", Chicago, za IV. '98.....	21.50
Předplatné a čísla Sok. Amerického.....	.80
3.00	
Těl. J. Sokol Brooklyn, za III. '98	3.00
„ Fügner, L. I. City, za IV. '98	14.30
Plz. Sokol v Chicagu, na III. a IV. '98	79.10
27. „ Čes. Záb. Sokol, Cleveland, za III. a IV. '98	34.40
28. „ Sokol Čech, Cleveland, za 3 Slet.90
30. „ T. J. Klat. Sokol, Chicago, na II. a za III. '98	25.00
Úhrnem.....	\$337.72
Hotovost z před. výkazu	1,445.57
Úhrnem.....	\$1,783.29

Vydání:

5. ledna: Služné jednateli a pokladníkovi za IV. '98	27.50
Dru. K. Štulíkovi, pořadatel Sok. Amer. za	
prosinec '98	20.00
19. „ Pojištění: za \$600 na 3 roky.....	4.50
Fr. Lierovi za 1000 obálek s tiskem.....	2.25
Dru. K. Štulíkovi, pořadatel Sokola Amer.	
za leden '99	20.00
Úhrnem.....	74.25

24. „ Jednateli náhradu poštovního a pod. od 17.	
list. '98 do 23. ledna 99.....	4.15
Výboru za cestu do Newarku a jiné výlohy k	
vůli kloboukům	3.60
Br. Lierovi za 3300 výt. Sok. Am. pro leden	
s výpravou a známkami	89.85
Plz. Sokol v Chicagu za vydržování denní	
školy tělocvičné v r. '98.....	50.00
Úhrnem.....	\$221.85

Příjem.....	\$1,783.29
Vydání.....	221.85
Hotovost	\$1,561.44.

Josef Říha,
jednatel.

Finanční zpráva župy Východní za rok 1898.

Příjem:

Těl. Jed. Sokol New York	\$69.05
„ Fügner	7.10
„ Brooklyn	2.25
„ Westfield.....	4.70
Sokol, Jed. Svornost.....	3.60
„ Blesk, Baltimore.....	6.45
„ Slovan, Philadelphia.....	4.40
O společném cvičení u Těl. Jed. Fügner70
Úhrnem.....	\$98.25

Vydání:

Za knihu pro náčelníka.....	.60
Řehoř Karel za cestu co dozorce k TJS. Fügner60
Voříšek Ant. za cestu co dozorce k TJS. Sokol Newark	.86
Hامل Vác. za cestu co dozorce k TJS. Fügner.....	.75
Lier Fr. za 300 listů na dopisy pro náčelníka	2.50
Voříšek Ant. služné co jednatel za 4 měsíce a poštovné	
vydání	3.47
Knedlhanz Jos. služné co jednatel za květen a červen	1.60
Martyny Fer. co cvičitel k TJS. Bohemia, L. I	5.00
Zakoupení dvou cen pro společné cvičení, které bylo od-	
býváno v Little Ferry a u jednoty Fügner	5.00
Lier Fr. za 1000 listů na dopisy pro jednatele	3.00
Za poštovné vydání župnímu náčelníku	1.04
Martyny Ferd. a Hامل Václav za cestu do L. I. C. a vy-	
dání s tím spojené na zakoupení náčelního tělocvičného	1.00
Úhrnem.....	\$25.42

Příjem	\$98.25
Hotovost z před. výkazu	136.96
Úhrnem.....	235.21
Vydání	25.42

Zbývá v rukou pokladníka \$209.79

W. Švarc, jedn. Aug. Tesaf, nám.

Členové noví a vyloučení.

— Od sboru TJS. Karel Jonáš v Abie, Neb., odstoupil: Václav Horálek, Anton Malovec, V. Vavřina a Josef Kalina. Na zdar!
J. D. Hasík, taj.

— Do TJS. "Cleveland" přijati byli: Josef Převrátal a Jindřich Kušta. Vyloučen pro neplacení příspěvků: Frank Kohout.

— Ze sboru po úplném vyrovnání se odstoupil John Hanket. — Za suspendovaného člena prohlášen na neurčitou dobu Karel Maršik. — Za sbor Sokol "Cleveland" F. Hrubecský, starosta.
Frank Skala, jednatel.

(Tato dvě oznámení měla být uveřejněna v minulém čísle, však nedopatřením zůstala zpět.)

— Do TJS. Vlast v Chicagu, Ill., byl přijat dne 15. ledna Václav Vráněk. Na zdar!
M. Fešek, taj.

— Z TJS. v St. Louis: Nový člen přijat dne 23. ledna, Karel Hodan. Na zdar!
Frank Široký, taj.

— Ve schůzi TJS. Omaha, dne 12. ledna, odstoupili dva členové a sice Jan Swoboda a Josef Chval. Na zdar!
Boh. W. Bartoš, taj.

— Z TJS. v Milwaukee vyloučení byli v prosinci pro neplacení: Josef Vocedalek, Tomáš Zahorčík a Frank Želenka. Odstupní listinu obdrželi: Hynek Hrbek a F. C. Popelka. Dne 12. ledna byli přijati: Matěj Pokorný, John G. Kliment, Pavel Třetina, Václav Kříž a Jan Caithamer.

— Z TJS. Little Ferry, obdrželi dne 26. ledna odstupní listinu bratři: Jan Petřík a F. Návara. Na zdar!
Václav Tůma, taj.

— Do sboru Sokol Čech v Clevelandu, přijati tito Sokolové: Ferd. Skala, Anton Machan, Jan Čenec a Václav Mikeš; dále navrženi: Josef Tomša, F. C. Manák, Emil Hablestrajter a Frank Kofron. Na zdar!
V. J. Štibr, jed.

Listárna výpravěho.

Žádám tajemníky jednot chicagských, by mi oznámili, zdali někteří z následujících jsou dosud členy jednot a jaké jich adresy: Jan Wodák, Al. Nepil, Václav Šticha (dříve 716 Polk St., nyní 40 Yeaton Avenue), Vojtěch Nový, Adolf Erst, P. Křišťufek, F. Berka (1860 So Halsted St.) a Adolf Levý. Z chicagské pošty bylo mi oznámeno, že se přestěhovali, v nových adresách však uvedeni nejsou.

Dále mi bylo oznámeno též z chicagské pošty, že Frank Janda (zanesený co člen v adresách jednoty "Tyrš") a Václav Hraběta (zanesený co člen v adresách jednoty "Chicago") se přestěhovali, neznámo kam. Jsou-li členy, nechť mi jsou jich nové adresy poslány.

Posléze žádám jednoty "Klatovský Sokol" a "Tyrš", by mi poslaly nové adresáře, neboť jsem od nich již po několik roků nových adresářů neobdržel. V zájmu správnosti jest žádoucí, aby aspoň každého půl roku nové adresáře výpravěmu byly poslány.—

Na zdar!

F. Lier, výpravě.

Hledá se cvičitel.

Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., hledá řádného cvičitele, ku cvičení dítek. Řádná známost soustavy tělocvičné a názvosloví se žádá. Měsíční plat \$40 a příspěvky od dítek nečlenů sboru. Nabídka nechť obsahuje doporučení sboru, k němuž uchazeč náleží a musí být podepsána starostou a tajemníkem. Veškeré nabídky nechť jsou na místě do 13. února 1899 s poznámkou na obálce: "Nabídka". Adresa: Jan Dvořák, 915 Allen Ave., St. Louis, Mo.

Anton Pešout, starosta.

J. Dvořák, tajemník.

Zasílejte ve prospěch němectvím ohrožených jednot Sokolských v Čechách upotřebené známky poštovní, korespondenční listky s pohledy měst a pod. poštovní tiškopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,
525 So. Lincoln st., Chicago, Ills.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VYBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ V NEW YORKU:

Schůze každé 1. pondělí v měsíci.

Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., L. I. City, N. Y.; F. Vozáb, nám., 374 Rowson St., L. I. City; Jos. Řiha jed., 434 E. 58th St. Jos. Wocel tajemník, 607 E. 83rd St.; Jos. Brodil, pokladník, 336 E. 78th St.; výbor tělocvičný: Aug. Tesař, Jan Pavlík, Fr. Lier; výbor účetní: M. Grabenstein, F. Kačerovský a Vinc. Zvoník. Náč. Ferda Martyny, 1457 Ave. A, New York; podnáč. J. Štíbr, 84 McBride St. a Ferda Engelthaler, Cedar Rapids, Ia.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústř. výb.: st. J. Beníšek, nám. A. Tesař, jed. Ant. W. Švarc, 258 Graham Av B'k'n., pok. V. Hampl, náč. F. Martyny, 1457 Av. A, podn. V. Hampl a K. Řehoř, fin. výb. V. Křížek, K. Řehoř a F. Vančura. SOK. JED. BLESK Baltimore; (3. pátek), Fr. Štětka, dop., 809 N. Castle St. T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (posl. sobotu) Karel Růžička, jed. T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. Ant. W. Švarc, 258 Graham Av. SOKOL CLEVELAND, (3. ned.), taj. Frank Skala, 158 Croton St. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Av. SOKOL ČESKO ZABAVNÍ, Clev. O., Jan Žák, 160 Iona St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit, Mich., (první pondělí) J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg. T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (druhý pátek), Boh. Masák, 17 Nall Avenue T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (posl. sobotu) Fr. Tůma, taj. T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., (čtvrtý čtvrtek) Vác. Tůma, P. O. Box 11. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. M. Beneš, 288 Rowson St. T. J. SOKOL Newark, N. J., (druhé pondělí) Vinc. Richecký 335 W. Kini St. S. J. SVORNOST, Morrisania N. Y. F. Chrastil, 3320—3rd Ave. T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420-22-24 E. 71st St.) taj. J. L. Jedlička, 420—422—424 E. 71st St. SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., (1. pondělí) L. A. Fischel, 1721 Alder St. T. J. SOKOL Westfield, Mass.; (1. a 3. čtvrtek), taj. B. Kupec, 8 Sycamore St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Noví úředníci župní na 1898: Náč. Ant. Haller 703 Allport St., podnáč. Fr. Hešík 135 Bunker St. a Vác. Lukeš 963 W. 18th St., pok. Fr. Sklenář 2907 Union Av. a taj. J. F. Holas 1108 Albany Av.

PLZ. SOK. Chic.; (2. a 4. čtvrtek) A. Laadt, 684 Blue Island ave. SOKOL CHICAGO, Chic. jed. Jos. Plaček, 1044 Troy St. SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, (každý čtvrtek), taj. Jind. Hájek, 133 W. Taylor St. KLATOVSKY SOKOL, Chicago; taj. Ant. L. Stejskal 928 W. 19th St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. sobotu), taj. Vincenc Jebavý, 32 Emma St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., taj. F. Herzinger, 1433 So. 41 Ave. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. Tittl, 625 Laflin St. T. J. S. VLASTÍ, Chicago, Ill., Mat. Pešek, 183—28th Pl. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu), taj. J. Hejduk, 708 Chicago St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; Ant. Šabart, 1312 Vine St. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí), taj. F. Široký, 4705 Nebraska Ave.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: předs. A. Kment, 1245 So. 15th St., John Mathauser, Josef Kunc, Václav Šebek, J. K. Fiala. T. J. S. KAREL JONÁŠ, Abie, Neb., (1. neděli) J. D. Hasik. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný. TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděli), J. J. Hrbek taj., 1306 S. 2nd Ave. T. J. S. JIŘÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. A. Daniel. T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr. T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Frank Dočekal. T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděli), Frank Hrdý, jed. T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. W. B. Bartoš, 1418 Rear, Popleton Ave. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. Plattsmouth, Neb., (3. neděli) taj. Ant. Hudeček, box 940. T. J. SOKOL, Prague, Neb., Tom. Viasák, zap. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. R. A. Daříček. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. taj. Fr. Radil, 16th & S St. T. J. S. KAREL JONÁŠ, Wilson, Kansas; jed. J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amer. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW-YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Řiha, jednatel výk. výb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York.

Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.